

lluita

obrera

- **Comença** un cicle electoral decisiu per impulsar polítiques al servei de les persones
- El 21% de les persones que tenen feina es troben en **risc de pobresa laboral**
- CCOO **impulsa** l'Assemblea sindical oberta

TOT VA MILLOR?
A QUI VOLEN ENGANYAR?

Canviem les polítiques!

GENER-MARÇ 2015

ENTREVISTA 4

TÀNIA VERGE "Sembla que costi més de creure que una dona, pels seus propis mèrits, pugui haver arribat a un càrrec si no és que hi ha hagut alguna mena d'intercanvi de favors."

OCUPACIÓ 6-7

Es confirma el manteniment de l'atur i l'ocupació insuficient i precària

POLÍTICA SOCIAL 8-9

El 21% de les persones que tenen feina es troben en risc de pobresa laboral

Volem la renda garantida de ciutadania abans de les eleccions

ACCIÓ SINDICAL 10

CCOO denuncia 85 empreses catalanes davant la Inspecció de Treball per inaplicacions irregulars de conveni

POLÍTICA SANITÀRIA 12

Els pressupostos de la Generalitat consoliden les retallades en salut

SINDICAT 16-17

CCOO torna a reclamar en el Primer de Maig polítiques al servei de la ciutadania en un any plenament electoral

SINDICAT 18

CCOO impulsa l'Assemblea sindical oberta

TRANSPARÈNCIA 21

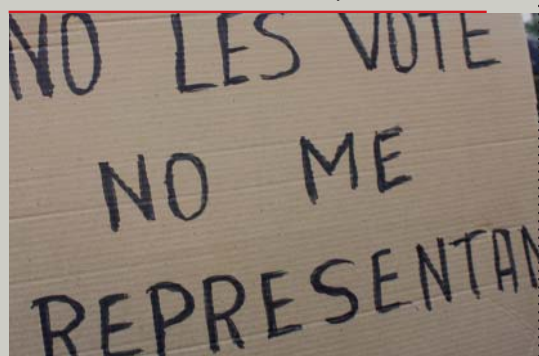
CCOO es dota d'un codi ètic per reforçar la confiança en el sindicat

SECTOR 25

El conflicte d'A. J. Ruz, un exemple de lluita per a la dignitat obrera

TERRITORI 28

Barcelona i el turisme: benefici o problema?

editorial

Cal recuperar el poder adquisitiu dels salaris i les prestacions

Les polítiques d'austeritat i retallades que s'estan duent a terme a Catalunya i Espanya, sota la tutela de la Comissió Europea, tenien per objectiu la devaluació econòmica del país a partir de la pèrdua de poder adquisitiu de les persones, en forma de baixades de salaris i prestacions i retallades de serveis públics. Era la solució ideada per la troika per sufragar, amb els recursos de tots i totes, el cost del rescat i el sanejament de la banca, i que consistia a mutualitzar el deute privat dels bancs i convertir-lo en deute públic.

La reforma laboral del PP va donar un volta més en aquesta política de devaluació de condicions laborals dels treballadors i les treballadores: amb l'acomiadament fàcil i barat, la contractació amb un any de període de prova, la supressió de la ultraactivitat dels convenis, la facilitat per inaplicar els convenis per part de les empreses, la desaparició de l'autorització administrativa dels ERO, la desregulació del contracte a temps parcial...

I no solament això, les polítiques de retallar i posar traves a l'accés a les prestacions i els subsidis, la congelació i el canvi en la revaloració de les pensions, les retallades en serveis bàsics, les retallades en beques i ajuts, i l'increment de taxes, entre d'altres, completen un seguit de mesures que han fet augmentar la precarietat laboral, la pobresa i la desigualtat social.

Aquestes polítiques també tenen conseqüències econòmiques negatives en forma d'estancament, deflació i allunyament de la sortida de la crisi. Cal recuperar el poder adquisitiu dels salaris, les prestacions i les pensions, i donar protecció social perquè qui no té recursos no es vegi abocat a la pobresa i l'exclusió social.

Hi ha marge per a l'increment real dels salaris i de prestacions. Per recuperar salaris no en tenim prou amb les clàusules de revisió en relació amb l'IPC, sobretot en un any en què les taxes negatives estaran molt presents. Volem disputar als empresaris la nostra part de productivitat i per això volem que la referència del PIB s'afegeixi a la de l'IPC en els increments salarials pactats. També hi ha marge per incrementar el salari mínim, les pensions i les prestacions i els subsidis. L'estalvi en el pagament dels interessos del deute fruit de les mesures de la Comissió Europea i de la baixada de la prima de risc han de revertir en les persones i en les seves condicions de vida.

Recuperar el poder adquisitiu de salaris i prestacions, i posar punt i final a les retallades de serveis públics són condicions necessàries per incentivar el consum intern i recuperar l'economia, i, per descomptat, per disminuir la pobresa i la desigualtat. ■ **Dolors Llobet**

Comença un cycle electoral decisiu per impulsar polítiques al servei de les persones

Amb les eleccions al Parlament Europeu es va iniciar el cycle electoral que continua el 24 de maig amb les eleccions municipals. Després, si no hi ha canvi, el 27 de setembre elegirem la composició del Parlament de Catalunya. I acabarem —en data encara per concretar— amb l'elecció de les Corts Generals i el Senat.

Un cycle electoral sencer en què tenim la possibilitat de decidir democràticament les majories polítiques que volem que governin en cada nivell d'administració el dia a dia de l'organització social i la convivència ciutadana. Amb l'exercici del dret a votar podem determinar el sentit i l'orientació de les polítiques dels diferents governs els propers anys.

L'acció política no s'exhaureix amb el vot, sinó que la participació quotidiana i l'acció organitzada són fonamentals.

És el moment d'instar les diferents forces polítiques a rendir comptes del treball que han realitzat i a exigir-los que presentin propostes que donin resposta a les demandes que hem anat expressant aquests anys. El context d'aquest cycle electoral és d'inici de recuperació econòmica, però amb el perill de consolidació estructural dels dèficits socials i laborals que han emergit aquests anys. La pobresa i la desigualtat estan instal·lades en la societat, a conseqüència de l'atur i de la precarietat en el treball, que tenen el seu origen en les polítiques regressives de drets i les retallades que s'han aplicat aquests anys. Els

governos han estat submisos amb relació als interessos dels poders econòmics, als quals han sacrificat els drets socials i laborals, amb les retallades i la reforma laboral. És hora, amb l'exercici del vot, de canviar aquesta situació a partir de polítiques que posin les persones, la justícia, la igualtat i la democràcia al centre de l'acció de govern.

Sindicat independent, no indiferent

L'acció política no s'exhaureix amb el vot, sinó que la participació quotidiana i l'acció organitzada són fonamentals. L'acció sindical, la defensa dels interessos dels treballadors i treballadores i la lluita per l'avenç de les condicions laborals i socials, la practiquem dia a dia, amb independència del color polític del govern corresponent, però per això mateix sabem que és més fàcil assolir els nostres objectius amb unes polítiques que amb d'altres. El sindicat és independent, però no indiferent davant unes opcions polítiques a les quals hem de demanar claredat de proposta i compromís amb la lluita contra la desigualtat i la pobresa, i a favor de la defensa dels drets i llibertats. En qualsevol escenari és necessari organitzar-se i actuar, però millor en un marc democràtic on el diàleg i la negociació flueixin i on les polítiques tinguin un horitzó de major justícia social. En les eleccions municipals es determina el model de ciutat, quines polítiques de proximitat es faran en relació amb els problemes quotidians, quines respostes a les necessitats socials i a la correcció de desequilibris i desigualtats, quins impulsos per promoure uns o altres models de convivència i de participació...

En l'elecció al Parlament de Catalunya es debat el model de país, amb accés universal i públic, de qualitat, als serveis que configuren els drets de ciutadania —educació, sanitat, dependència...—, o un model mercantil d'accés als drets socials a

partir de les privatitzacions; un model de país que combati la pobresa i corregeixi la desigualtat; un país que es reequilibri sectorialment i territorialment amb polítiques industrials actives i que es basi en la formació, la qualificació i la innovació com a base d'una estructura econòmica sòlida i que aposti pel treball de qualitat.

En les eleccions generals hem d'abordar la reversió dels greus retrocessos en drets i llibertats imposats aquests anys, l'esmena a la totalitat de la reforma laboral, la "Llei Wert", la modificació a la Llei de l'avortament, la Llei de seguretat ciutadana, la reforma del Codi penal, etc., són claus per regenerar la democràcia i remoure els obstacles per tal d'abordar des del respecte i el reconeixement de la diversitat plurinacional de l'Estat la negociació de l'exercici del dret a decidir així com la superació del dogma de la consolidació fiscal imposada en la reforma exprés de la Constitució i la recuperació d'un model social que impulsi la igualtat, la justícia i la solidaritat.

Aquest és un cycle electoral en què cal promoure la més àmplia participació que permeti l'impuls de polítiques al servei de les persones. Aquests anys, amb l'excusa de la crisi, els governos han aplicat enormes retallades de drets laborals, socials, personals, que han acabat generant una pèrdua important en condicions de treball i de vida. S'han rescatat les entitats financeres, s'ha imposat la baixada de costos laborals, s'ha retallat la despesa pública i s'ha atacat la llibertat sindical i les organitzacions sindicals. Calen altres polítiques, al servei de les persones i respectuosa amb l'acció social i sindical organitzada. Les polítiques que s'han fet fins ara s'han mostrat inútils i injustes. Amb la participació i el vot podem triar quines polítiques volem. No podem desapropiar aquesta ocasió. ■ **Joan Carles Gallego**

“Sembla que costi més de creure que una dona, pels seus propis mèrits, pugui haver arribat a un càrrec si no és que hi ha hagut alguna mena d’intercanvi de favors.”

TÀNIA VERGE

és professora del Departament de Ciències Polítiques i Socials de la Universitat Pompeu Fabra i directora de la Unitat d’Igualtat de la mateixa universitat.

Tània Verge ha centrat la seva recerca en els biaixos de gènere que hi ha en la participació i la representació política de les dones. Ha estat consultora en temes d’igualtat de gènere per a diferents organitzacions i institucions, entre elles el Consell d’Europa.

■ **Has estudiat en profunditat la participació de les dones en la vida política, les organitzacions i les institucions. Com hem evolucionat i en quina direcció estem anant actualment?**

Sempre que mirem enrere trobem grans avenços. Fa uns anys, la participació de la representació de les dones a les institucions era del 5% al primer Parlament democràtic, i en càrrecs de les executives de partits també era al voltant del 5% o el 10%, als anys vuitanta. Actualment, la participació de les dones és d’entre el 30% i el 40%, depèn de la institució o del partit, però evidentment s’ha avançat. I

s’ha avançat fonamentalment perquè en l’àmbit social i en el polític, la paritat com a norma de representació, en la qual tant homes com dones han de tenir una representació equilibrada, s’ha anat consolidant. Recentment hem tingut un exemple molt negatiu amb la constitució del nou Govern grec, sense cap dona, cosa que ha generat una onada de rebuig internacional.

A l’hora de valorar fins a quin punt hem avançat cal rascar una mica més enllà de quantes dones hi ha i cal veure quins càrrecs ocupen en la jerarquia. És el que s’anomena segregació vertical: quan els càrrecs són de més responsabilitat és més difícil trobar-hi dones. Són càrrecs normalment ocupats per homes i són excepcionals els casos en els quals trobes una dona en aquesta posició. Els homes se situen en aquelles carteres considerades el centre de la política. En canvi, les dones ocupen més les de participació ciutadana, educació, salut, benestar social...

Que s’hagi considerat tradicionalment que és més important el Ministeri de Defensa que el de Sanitat es pot qüestionar. Pressupostàriament, per exemple, educació i sanitat són les partides més altes. Aquestes àrees que ocupen les dones són les més relacionades amb l’àmbit de la cura i, com que això no té un valor socialment elevat, tenen un prestigi menor.

El que trobem de rerefons d’aquestes dues distribucions és un conjunt de normes i estereotips encara vigents que després es reflecteixen en institucions i organitzacions en les quals aquells càrrecs que tradicionalment s’han considerat de més valor o poder són els que els homes encara es reserven per a ells.

■ **Quan parles de gènere de les institucions i organitzacions parles de jerarquia i, fins i tot, d’ideologia en el gènere?**

Sí, per ideologia del gènere ens referim a totes les formes de normes, valors i pràctiques que afavoreixen un grup i en discriminen un altre pel sol fet de ser home o dona. Depèn de com s’ha construït la feminitat i la masculinitat en l’àmbit de les tasques, els estereotips, els rols o, fins i tot, conceptes com *meritocràcia*, que tradicionalment s’ha definit amb uns estàndards de masculinitat hegemònica. El model universal de referència sempre és el masculí.

Si s’ampliessin els criteris i les qualitats que computarien com a meritocràcies per accedir a un càrrec polític o a un òrgan executiu, potser es veuria que hi ha molts més indicadors per mesurar la vàlua d’una persona. No només pel que fa a la competència de relació interpersonal, sinó també d’ambició, de competició

o d'agressivitat en la lluita de poder, que potser perdrien valor o quedarien des-acreditades, però són valors que no es qüestionen. Tota la ideologia de gènere acaba servint per legitimar la situació que té cada grup.

■ **Les ideologies de gènere dins de les organitzacions solen amagar-se en pràctiques informals, normes no escrites, acceptades en certa mesura i difícils de canviar que mantenen la subordinació de les dones. Quines són aquestes normes que es practiquen habitualment i que són acceptades?**

Per exemple, les característiques que hauria de tenir un bon candidat per ocupar un càrrec de responsabilitat. Les atribucions d'ambició, d'imposar la presa de decisions, un estil de lideratge més agressiu, una sobrevaloració de l'eloqüència o de la retòrica són un conjunt de normes que defineixen les característiques d'un bon candidat de lideratge esbiaixades cap a un patró de masculinitat.

Després, hi ha una altra norma no escrita que és la dedicació intensiva de la militància. Per arribar a ocupar segons quin càrrec s'ha de fer primer una carrera interina, amb un excés d'hores i, sobretot, en l'horari en què es demana treballar-les. El fet que les reunions comencin força tard a la nit, que no hi hagi una hora d'entrada o de sortida, i tenint en compte les ideologies socials, com que molts homes tenen la vida familiar resolta i en canvi les dones són les que mouen tot el sistema de cura dins la llar, aquestes no poden gestionar els horaris i fa que hi siguin menys presents.

En alguns casos, quan les institucions volen fomentar la participació equilibrada o per gèneres, tenen en compte els perfils de la gent i canvien les hores de reunions perquè no coincideixin amb horaris de sortida de l'escola, per exemple.

Una altra pràctica informal són els rituals que operen a les reunions. Les aportacions que fan les dones no es glossen, no es tenen en compte fins que un home repeteix bàsicament el mateix punt que ha dit abans una dona.

Els acadèmics subratllen que moltes vegades quan una dona accedeix a un càr-

rec de responsabilitat, els rumors sobre favors sexuals també operen. Sembla que costi més de creure que una dona, pels seus propis mèrits, pugui haver arribat al càrrec si no és perquè hi ha hagut alguna mena d'intercanvi de favors. La pràctica dels rumors és una mena de sanció que perjudica especialment les dones i que podria fer que moltes, anticipant totes aquestes barreres, decidissin que no val la pena intentar-ho.

■ **Els rumors, fins i tot en alguns llocs, estan sancionats, però és un fet que passa i són acceptats.**

Aquesta sanció informal pot estar basada en els rumors i, altres vegades, en una mena de tensió irresoluble en què si les dones volen competir en igualtat amb els homes haurien de ser molt competitives, ambicioses i, fins i tot, agressives. Però si ho fan, com que estan vulnerant la mística de la feminitat tampoc no serveix. Triïn l'estratègia que triïn, perden. En els homes és una virtut normal, inherent, però en les dones és un fet negatiu.

■ **Al sindicat sempre hem defensat que les quotes són necessàries, i per això apostem per la continuïtat de les secretaries de la Dona, però tu parles de la necessitat de canvis més profunds.**

Si prèviament no hi ha hagut un canvi organitzatiu que suposi que s'ha format o rebut una formació específica, eliminar l'Institut de la Dona o una secretaria de la dona el que fa és diluir la responsabilitat de qui supervisa les polítiques d'igualtat i de qui les promou. És a dir que no es poden eliminar mai aquestes estructures d'igualtat fins que el canvi administratiu, cultural i organitzatiu dins la mateixa entitat s'hagi assolit i, de moment, som lluny d'aquí. El problema no és formar persones concretes, sinó que hi hagi una estructura permanent de persones formades.

A mi em fa gràcia quan diuen "és que les dones us heu d'apoderar"... Demanar al grup discriminat que sigui el responsable d'acabar amb la discriminació és de bojos. Les organitzacions són les principals responsables de crear un entorn institucional que promogui la igualtat i combati

aquestes discriminacions subtils que impedeixen que les dones puguin participar en igualtat de condicions.

■ **Quines són les propostes per capgirar aquesta situació, fins i tot dins d'aquelles organitzacions més conscienciades, com són els sindicats?**

Les regles del joc són pròpies de cada organització. Però el que és molt positiu com a punt d'inici és fer un bon diagnòstic intern, fins i tot per trobar els elements que costen més de veure. Aquesta diagnosi permet engegar un procés de reflexió col·lectiu que després ha de ser socialitzat. La informació s'ha de compartir i fer visible. Si la informació es fa visible i se'n pren consciència, a partir d'aquí, aquelles mesures que es puguin anar prenent, com per exemple la distribució de torns i l'ús de la paraula, canviar els horaris de les reunions i, fins i tot, afegir qüestions com un treball previ telemàtic a la reunió, si tothom s'ho ha llegit, s'agilitza tot el procés. Es poden establir també colidatges, un benefici tant per a homes com per a dones.

■ **I en quin punt estem en aquests moments? Estem avançant en la igualtat efectiva entre homes i dones?**

Tot i que comparant amb altres dècades s'ha avançat, amb la crisi es pot veure fins a quin punt són fràgils les polítiques d'igualtat. Són les primeres a desaparèixer amb les retallades pressupostàries en espera de temps millors. No s'ha assolit que això és un objectiu fonamental.

En segon lloc, hi ha una barreja de factors ideològics amb factors de crisi, que posen en evidència que en major mesura els governs del PP han posat fre a la norma de representació que s'havia anat consolidant.

De vegades ens oblidem que del que estem parlant és d'una qüestió de justícia bàsica, no d'un objectiu que pugui dependre ni de la situació econòmica, ni tampoc de l'argument amb què la justifiquis. Discriminació és discriminació i fins que no estigui assolida la igualtat no es pot perdre aquest objectiu de vista. ■

Emili Rey / Meritxell Garriga

Es confirma el manteniment de l'atur i l'ocupació insuficient i precària

Les dades de l'EPA del darrer trimestre del 2014 a Catalunya qüestionen la suposada recuperació econòmica, ja que l'any passat es va tancar amb un increment del nombre de persones aturades i amb una caiguda de l'ocupació respecte al tercer trimestre.

Tot i que es redueix l'atur respecte a finals del 2013, aquesta minoració es produeix, en gran part, per la pèrdua de la població total i de la població activa. Les persones actives s'han reduït en 33.700 al llarg de l'any 2014, i, tot i que els darrers trimestres solen ser bons per a l'activitat perquè la campanya de Nadal genera expectatives de treball, els darrers tres mesos del 2014 només ha crescut en 3.800 persones actives.

L'ocupació que es genera és insuficient i precària. Durant tot l'any 2014, només s'ocupen 49.000 persones, mentre que hi continua havent més de 756.000 persones sense feina. Els nous llocs de treball són de molt baixa qualitat, majoritàriament a temps parcial involuntari, ja que gran part del 14,8% de parcialitat no és desitjada. Cau la temporalitat —tot i que se situa en el 17,8%—, no per una major ocupació indefinida, sinó per la fi dels contractes de Nadal. L'augment de contractes indefinits és gairebé testimonial: 8.500 a tot Catalunya.

Es consolida el fet que un mateix lloc de treball sigui compartit per més d'una persona amb jornades parcials i/o contractes temporals. Per sectors, tots presenten xifres negatives d'ocupació respecte al tercer trimestre, a excepció de la construcció, que s'incrementa en un tímid 0,7% i 13.000 persones ocupades més.

La indústria sense fortalesa

Interanualment, tots els sectors, excepte l'agricultura, milloren en termes d'ocupació, però de manera insuficient per compensar l'enorme pèrdua de llocs de treball que s'ha produït al llarg de la crisi. La indústria, el sector que hauria de ser el tractor generador d'ocupació de qualitat i d'alt valor afegit que possibiliti un nou model productiu, no mostra prou fortalesa per la manca d'una veritable política industrial. Es manté una estructura econòmica i d'ocupació feble, massa dependent de l'estacionalitat i que dificultarà la sortida definitiva de la crisi.

Es consolida el fet que un mateix lloc de treball sigui compartit per més d'una persona amb jornades parcials i/o contractes temporals

Representants governamentals han celebrat que la taxa d'atur hagi baixat del 20%. Resulta sorprenent poder ser optimista davant una taxa de desocupació del 19,9% i més de 756.000 persones encara sense feina a Catalunya, en una alta proporció en situació d'atur de llarga durada.

Al llarg de l'any 2014 l'atur s'ha reduït en 83.000 persones. Però no tota la caiguda de l'atur s'ha traduït en ocupació. El 40% de les baixes de l'atur es deuen a la disminució de la població activa com a conseqüència de la sortida del país de persones treballadores d'origen estranger i també, tot i que en menor mesura, de persones autòctones, que busquen fora les oportunitats laborals que el mercat de treball català no els brinda, com a resultat del creixent desànim davant la manca d'ofertes de treball que es generen.

En canvi, respecte al tercer trimestre del 2014, la xifra de persones desocupades s'ha incrementat en 30.400, cosa que mostra que no es crea ocupació de forma intensa i que encara no s'ha acabat la destrucció de llocs de treball.

L'atur entre joves es redueix, però de manera insuficient davant l'exorbitant taxa de desocupació juvenil, de pràcticament el 46%, mentre que s'incrementa entre els majors de 45 anys. El 21% del total de persones aturades tenen més de 45 anys.

L'atur es cronifica

El 59,6% de les persones a l'atur fa més d'un any que no treballen, i el 42%, en fa més de dos. L'atur de molt llarga durada s'ha incrementat en quasi set punts percentuals.

Al marge de les devastadores conseqüències personals i professionals de la prolongació de l'atur, la desprotecció que es produeix per l'esgotament de prestacions, subsidis i ajuts està posant moltes famílies al límit de la seva supervivència.

De nou, la mínima recuperació d'alguns indicadors del mercat de treball té una incidència menor entre les dones. Aquestes estan reduint la seva activitat; la reducció de l'atur és superior entre els homes, mentre que els increments de desocupació són majoritàriament femenins. La parcialitat involuntària, la pateixen sobretot dones.

Seguim en una situació d'emergència social, tot i la minsa millora d'alguns indicadors i dels missatges poc realistes dels governs. És necessari abocar tots els esforços en la recuperació de l'activitat i de l'ocupació, però no a qualsevol preu. Perpetuar un model productiu basat en la precarietat laboral ens dificultarà sortir de la crisi i mantindrà la vulnerabilitat del nostre mercat de treball i de la nostra economia.

Cal més inversió pública per a polítiques públiques. Per això mostrem el nostre rebuig als pressupostos de la Generalitat i de l'Estat per al 2015, perquè són antisocials i insuficients per donar resposta als milers de persones aturades desprotegides, i perquè no aposten per polítiques d'ocupació que poden millorar les oportunitats de treball ni per potenciar sectors productius que podrien generar ocupació de qualitat. ■ **Cristina Faciaben**

CCOO critica l'excés d'entrebancs per accedir al Programa d'activació de l'ocupació

La cronificació de l'atur, que condemna més del 56% de les persones aturades a la desprotecció, fa imprescindible que s'implementin ajuts per a qui ha esgotat totes les prestacions contributives i assistencials per atur.

En aquest sentit, els sindicats vam forçar el Govern espanyol a posar en marxa el Programa d'activació de l'ocupació, un ajut de 426 euros per a les persones a l'atur sense protecció.

La regulació normativa de l'ajut ha establert un enorme nombre de requisits d'accés. Alguns requisits són personals: estar a l'atur i inscrit com a demandant d'ocupació de manera ininterrompuda durant 360 dies els 18 mesos anteriors a la sol·licitud i des de l'1 de desembre del 2014; tenir responsabilitats familiars; no tenir ingressos superiors a 486,45 euros mensuals; fer 6 mesos que s'ha esgotat un ajut Prepara, Prodi, la tercera renda activa d'inserció (RAI) o la RMI, i no tenir dret a cap protecció per atur. També, però, s'estableixen obligacions d'activació, com el compromís d'activitat i haver realitzat, almenys, tres accions de recerca activa de feina.

Massa condicions

L'excés de condicions d'accés farà que, a la pràctica, el nombre de persones beneficiàries del programa sigui escàs. Moltes persones sense feina ni ingressos econòmics tampoc podran percebre els 426 euros. Per aquest motiu, no renunciem a exigir una renda garantida de ciutadania com a darrer recurs de subsistència.

Tot i això, el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) és el responsable d'elaborar l'itinerari personal d'inserció amb les accions d'activació. Des de CCOO de Catalunya, exigim que cap persona que compleixi els requisits personals pugui quedar sense l'ajut econòmic per manca de compliment de les obligacions que li són pròpies al SOC. El Govern ha de garantir els recursos humans i materials necessaris per assumir les competències que li són pròpies en relació amb el Programa d'activació de l'ocupació. ■

C.F.

El 21% de les persones que tenen feina es troben en risc de pobresa laboral

La pobresa afecta cada vegada més persones que no tenen feina, tot i que també pot afectar molt seriosament les que en tenen

CCOO de Catalunya ha presentat un informe en què es demostra que es pot ser pobre tot i tenir una feina. L'informe "Mercat de treball, llars i desprotecció social. Una aproximació a la pobresa en el treball a la província de Barcelona" fa evident que, avui en dia, tenir una feina no és cap garantia per situar-se lluny de la pobresa.

El panorama desolador que mostra aquest informe en relació amb l'estat del mercat de treball, la situació de les llars catalanes i l'augment de la desprotecció de les persones posa de manifest que calen mesures urgents tant per als que ja es troben en situació de pobresa i risc d'exclusió social com per als que cada cop són més vulnerables i van de camí cap a l'exclusió.

En els últims anys, amb la crisi econòmica, s'han perdut nombrosos llocs de treball però també han empitjorat molt les condicions laborals d'una gran quantitat de treballadors i treballadores. Així veiem que el nombre de llars on tots els seus membres estan a l'atur ha augmentat un 290% i que la taxa de risc de pobresa arriba ja al 29,5%. Segons l'informe, el 21,6% de les persones que tenen feina es troben en risc de pobresa laboral, i el panorama s'agreuja si analitzem la situació específica de les dones.

Eliminació de drets

Les reformes laborals que s'han anat fent no han servit per crear nous llocs de treball, sinó que han destruït molts dels que ja existien i han empitjorat les condicions de treball (feines a temps parcial, retallades de sous, pèrdua de poder adquisitiu, etc.) retrocedint en el temps i eliminant drets que els treballadors i les treballadores ja tenien.

Per altra banda, la prolongació de la situació d'atur provoca que cada cop més persones esgotin la protecció per desocupació i que els governs estatal i de la Generalitat, en lloc de prendre mesures per millorar la situació, endureixin les condicions d'accés a les ajudes públiques.

Amb aquest mercat de treball amb més precarietat, llars cada vegada més vulnerables i el sistema de protecció per desocupació actual veiem que la pobresa afecta cada vegada més persones que no tenen feina, però que també pot afectar molt seriosament les que en tenen una. ■

Volem la renda garantida de ciutadania abans de les eleccions

CCOO de Catalunya hem exigint al Govern de la Generalitat que abans que s'acabi la legislatura, instauri la renda garantida de ciutadania (RGC) per donar resposta als milers de persones sense ingressos ni capacitat per aconseguir-los que viuen a Catalunya, i evitar, així, la seva pobresa i exclusió social.

Davant de la convocatòria d'eleccions al Parlament de Catalunya i l'anunci de la constitució d'estructures d'estat, des de CCOO de Catalunya recordem al president Mas que la garantia d'una renda de subsistència a aquelles persones sense feina ni ingressos és una prioritat de país.

Prou d'excuses

Pel sindicat, el Govern de la Generalitat no pot posar excuses com la falta de pressupost per no implementar una RGC que garanteixi el benestar del conjunt dels ciutadans i ciutadanes del país, ja que el mateix Estatut d'autonomia de Catalunya així ho reconeix.

La pobresa i l'exclusió social creixen al nostre entorn a mesura que es prolonga la crisi i es retallen els serveis socials. Actualment hi ha més de 700.000 catalans i catalanes a l'atur, 450.000 dels quals es troben sense feina des de fa més d'un any, i 200.000, sense cap cobertura per atur, ja que se'ls han acabat les prestacions i els subsidis als quals tenien dret. Tots ells demanen una resposta urgent.

És per això que CCOO de Catalunya exigim l'entrada en funcionament de la RGC tan aviat com sigui possible per aconseguir que les nombroses persones sense recursos que viuen a Catalunya puguin gaudir d'aquesta ajuda que els faci la vida una mica més fàcil. ■

Trobada d'organitzacions per una Catalunya social

Les polítiques desenvolupades en els darrers temps pels governs del PP i CiU han suposat un augment de les desigualtats socials, ja que ha crescut el nombre de persones que viuen per sota el llindar de la pobresa o en risc d'exclusió social.

L'estat del benestar, construït durant molts anys a partir de l'esforç i les reivindicacions socials, s'ha anat desmuntant amb una política de retallades i privatitzacions que ha deteriorat els serveis públics i ha qüestionat drets fonamentals com el dret a l'habitatge, al treball digne, a la sanitat o a l'educació.

És per això que CCOO de Catalunya i altres organitzacions i entitats socials estan treballant per realitzar una assemblea conjunta, a principis del mes de juliol, per consensuar un seguit de propostes de millora que englobin àmbits com l'educació, la salut, els drets

laborals, l'habitatge o la dependència, entre d'altres, i per reclamar una Catalunya social.

A partir de les propostes realitzades en cada àmbit de treball es podrà concretar què entenem per una Catalunya social des de CCOO de Catalunya i des de les altres organitzacions i plataformes, i aconseguir un ampli consens social sobre com hauria de ser una Catalunya millor per als seus ciutadans i ciutadanes.

Espai de confluència

Aquest espai de trobada per una Catalunya social servirà per fer un salt qualitatiu i per passar de l'organització de les diverses mobilitzacions que s'han anat fent (per la salut, l'educació, etc.) a la creació d'un espai de confluència entre les diverses plataformes existents que posin en comú les seves reclamacions.

Així, amb l'assemblea conjunta, els moviments socials que han impulsat i han concretat el debat social no volen cedir el seu protagonisme, sinó compartir-lo amb la resta, ja que és necessari un ampli consens social per construir la Catalunya social que volem.

D'aquesta manera es busca mantenir la iniciativa per poder donar resposta a les expectatives d'una gran part de la població que vol posar fi a les retallades i concretar que vol dir decidir-ho tot! ■

La campanya “Cap nen sense joguina ni material escolar” recull més de 600 joguines

La campanya “Cap nen sense joguina ni material escolar” va recollir, les passades festes de Nadal, més de 600 joguines i diverses caixes de material escolar per ajudar les famílies més necessitades en un moment especial de l'any per als infants. La campanya va ser iniciativa de la coordinació entre diferents departaments del sindicat i d'entitats com l'associació Sonrisas Azules o la Xarxa d'Acció Solidària (que realitza la campanya de recollida de material escolar des del juliol del 2014). Les joguines recollides es van entregar a l'associació Recursos Educatius per a la Infància en Risc, de Granollers, que treballa amb famílies i amb infants en risc d'exclusió social i que col·labora amb serveis socials de diversos ajuntaments per ajudar famílies amb necessitats.

El material educatiu, en canvi, va anar a la Xarxa d'Acció Solidària com a contribució a la seva campanya perquè tots els nens i

Lliurament de les joguines a l'associació Recursos Educatius per a la Infància en Risc, de Granollers

nenes de Catalunya accedeixin a l'escola en igualtat de condicions. A més, també es va donar suport econòmic a set escoles de Catalunya, en barris amb un alt nivell de risc de pobresa i exclusió social, fruit de la donació de la Fundació Obra Social “la Caixa”.

En un moment de crisi com l'actual, l'impuls per part del sindicat per crear la Xarxa d'Acció Solidària i aquest tipus d'iniciatives de recollida de material ajuden a conscienciar la gent i a crear una cultura de la solidaritat entre els treballadors i les treballadores, al mateix temps que simbolitzen la recuperació dels valors de solidaritat del sindicat. ■

CCOO denuncia 85 empreses catalanes davant la Inspecció de Treball per inaplicacions irregulars de conveni

A principis d'any, una delegació de CCOO de Catalunya encapçalada pel seu secretari general, Joan Carles Gallego, i formada per representants de diferents sectors, van presentar les aportacions del sindicat al Pla 2015 de la Inspecció de Treball i Seguretat Social de Catalunya, especialment en temes de contractació i subcontractació.

Així mateix, es van lliurar les denúncies que CCOO ha fet sobre 85 empreses catalanes per inaplicacions irregulars de conveni, per tal que el Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat actuï en conseqüència.

Segons ha detectat CCOO, la majoria de les empreses amb inaplicacions de conveni acordades són petites o microempreses on no existeix representació sindical. Tampoc compleixen el requisit de comunicació a la Comissió Paritària del conveni col·lectiu i no tenen ni data d'inici ni de finalització. I el més preocupant és que l'autoritat laboral no hi ha intervingut per exigir el correcte compliment de les normes laborals.

Davant les dades disposades, CCOO ha denunciat 144 empreses davant la Inspecció de Treball, però d'aquestes algunes eren inaplicacions repetides i 50 corresponien a empreses que ja han desaparegut. Finalment, han estat 85 les empreses denunciades.

Contractació i subcontractació

Les propostes d'intervenció que el sindicat demana a la Inspecció de Treball en el seu Pla 2015 se centren en l'àmbit de la contractació i la subcontractació laboral, i tenen molt a veure amb les diferents re-

formes laborals, especialment l'aprovada pel PP el 2012, que va condicionar la negociació col·lectiva i la contractació, i que va suposar un canvi radical en el marc de les relacions laborals. La taxa de temporalitat en la contractació s'ha incrementat fins a arribar a unes taxes del 90% en la nova contractació, i ha significat la irrupció de la contractació a temps parcial com un nou element de dualitat del mercat de treball i com a font de contractació irregular. Hi ha un augment de contractació a temps parcial a la vegada que disminueix la contractació a jornada completa, i amb això es consolida un creixement de l'ocupació fonamentat en el repartiment del treball a causa de la substitució del treball a jornada completa per contractes a temps parcial. CCOO planteja a l'Administració que actuï en aquells àmbits en què es detecten contractacions que poden ser il·legals. És el cas del sector carni, en el qual CCOO ha detectat una tipologia de contractació sospitosa mitjançant falses cooperatives o autònoms que en realitat no ho són.

Propostes d'inspecció

CCOO proposa a la Inspecció de Treball per a aquest 2015 altres actuacions especialment dedicades a l'acompanyament i l'assessorament als delegats i delegades de prevenció. Les propostes d'actuació agrupen temes com el compliment per part de les empreses del dret d'informació i consulta que la llei reconeix als representants legals dels treballadors i treballadores. Sobre l'activitat preventiva també cal que la Inspecció de Treball demani l'avaluació de riscos i la planificació de la prevenció a l'empresa així com un informe de la representació dels treballadors i treballadores davant la contractació d'un servei de prevenció aliè. També es demana la intervenció sobre la dimensió de gènere en la prevenció, amb avaluació dels riscos que poden afectar específicament les dones embarassades, l'aplicació del principi de precaució, especialment davant substàncies preocupants, i, finalment, sobre la vigilància de la salut. ■

Parlem de bretxa salarial

En ple segle XXI, encara podem afirmar que, per fer una mateixa feina, les dones reben menys salari, i també que les feines relacionades amb la reproducció segueixen valorant-se a la baixa.

Cal fer esment que l'anàlisi de la desigualtat salarial ha de tenir en compte tant els elements que encara avui envolten la realitat de les dones en el mercat laboral com el context que la genera i la cronifica: la divisió sexual tant en els treballs assalariats com en els de cura, la segregació a l'hora de triar professió, la segregació horitzontal persistent i estereotipada de l'ocupació —que fa que hi hagi sectors feminitzats i masculinitzats—, la desigualtat en la promoció, la valoració dels llocs de treball en funció també d'estereotips sexistes o l'accés de les dones a llocs d'alta direcció.

La taxa d'activitat de les dones el 2014 segueix estant 10 punts per sota de la dels homes; la taxa d'atur és superior, de més llarga durada i, en el cas dels homes, es redueix en major grau que en el de les dones. L'ocupació de les dones és temporal i a temps parcial, i es precaritza des de les reformes laborals, que han tingut un impacte de gènere important. Per tant, parlar de bretxa, abans que res, requereix copsar que, respecte a la inserció laboral i al poder adquisitiu, les dones, en general, tenim pitjors condicions, les quals tenen repercussions durant tota la vida laboral i durant tot el cicle vital.

Les dones reben menys salari sempre

En general, podem afirmar que les dones reben menys salari sempre, independentment del seu nivell d'estudis, i que la bretxa salarial ens afecta a totes i en totes les ocupacions i en tots els tipus de contractes, encara que com més precarietat, més bretxa; com més edat, també, i com més consolidació de sous i carrera professional, també més diferència de salari. En els trams d'edat més baixos, els salaris mitjans tant d'homes com de dones són similars, però a partir dels 30 anys el salari dels homes va augmentant de manera constant al llarg de la vida laboral i, en canvi, el de les dones, no.

Potser introduir canvis en les polítiques actives d'ocupació, perquè tinguin en compte de veritat la condició de gènere, podria millorar aquesta situació, dur a terme una negociació col·lectiva amb garanties que fixi mesures i plans d'igualtat a les empreses i, sobretot, fer un canvi de mentalitats que faci del principi d'igualtat de gènere un principi de justícia i equitat. ■ **Alba Garcia Sánchez**

Nou Servei d'Informació i Assessorament a les Dones en l'àmbit laboral de CCOO

CCOO de Catalunya ha posat en marxa el Servei d'Informació i Assessorament a les Dones en l'àmbit laboral (SIAD), un servei especialitzat, adreçat a totes les dones treballadores, per posar fi a la desigualtat, la discriminació per raó de sexe i de gènere i a la violència masclista, i que treballarà per aconseguir la igualtat real entre homes i dones a la feina i a tot arreu.

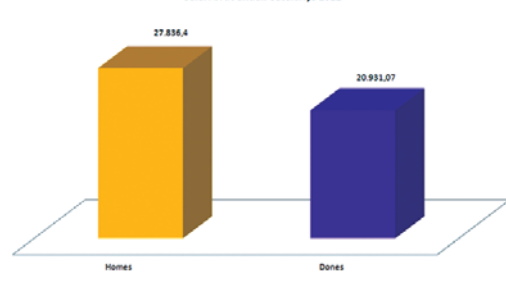
El SIAD, com dèiem, és un servei especialitzat adreçat a les dones treballadores i que està en connexió amb tots els serveis especialitzats de la xarxa de recursos de Catalunya.

Aquest servei, ofereix assessorament en temes com:

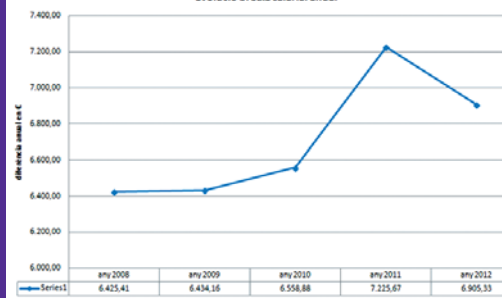
- La discriminació per raó de sexe o de gènere: salaris, promocions, accés a l'ocupació, acomiadaments, accés a la formació i embaràs lactància i maternitat.
- Les condicions de treball: jornades laborals i mobilitat.
- Els drets laborals o les prestacions de la Seguretat Social: conciliació, permisos, reducció de jornada, excedències i prestacions per l'exposició a riscos laborals durant l'embaràs i la lactància natural.
- La violència masclista a la feina: assetjament sexual i per raó de sexe a la feina i drets laborals de les dones que pateixen violència masclista en l'àmbit de la parella.

Ens pots trobar a Via Laietana, 16, al telèfon 93 481 27 00 i a l'adreça de correu electrònic conc@cco.cat

Salari brut anual. Catalunya 2012

Evolució bretxa salarial anual

A Catalunya, segons l'Enquesta d'estructura salarial (INE 2014), les dones, el 2012, cobraven un salari brut de 6.905,33 € anuals menys que els homes. A poc a poc es va reduint aquesta diferència respecte a anys anteriors, però, malauradament, no perquè es corregeixi la desigualtat, sinó perquè les reformes laborals estan generant l'equiparació de sous a la baixa també per a homes.

Els pressupostos de la Generalitat consoliden les retallades en salut

Als serveis d'atenció primària, als hospitals de propietat i gestió pública, i als concertats sense ànim de lucre se'ls ha retallat entre el 16% i el 20% del pressupost

Els darrers tres anys, el pressupost de la Generalitat en salut s'ha reduït en 1.585 milions d'euros, segons les dades oficials que publica el mateix Govern. El pressupost total de salut per al 2015 ha augmentat únicament un 1,98%, cosa que consolidarà les retallades dels anys anteriors.

Amb l'augment d'aquest any només es podrà fer front al traspàs dels serveis de salut penitenciària i restablir algunes de les condicions laborals que els treballadors i treballadores havien perdut els darrers anys (com la paga extraordinària, la jornada i els sous dels interins), sense que els professionals puguin recuperar el poder adquisitiu acumulat que han anat perdent amb les retallades dels anys anteriors.

Les retallades, però, han estat desiguals i mentre que uns veien com perdien ingressos, d'altres s'han vist beneficiats per les polítiques del Govern de CiU. Així, als serveis d'atenció primària, als hospitals de propietat i gestió pública, i als concertats sense ànim de lucre se'ls ha retallat entre el 16% i el 20% del pressupost.

Els hospitals concertats d'utilitat pública però amb ànim de lucre, en canvi, han vist incrementats els diners públics que rebien en un 78,6%. A més, s'ha fomentat que els pacients es derivessin dels hospitals públics cap als privats amb ànim de lucre.

Amb aquests pressupostos i amb les polítiques de CiU, ni les llistes d'espera per a intervencions ni l'oferta de places disposaran de més diners. Les transferències corrents (ajudes i subvencions) a l'Institut Català de la Salut (ICS) es reduiran en un 98,34% respecte al 2014, i passaran de gairebé els 794.000 euros de l'any passat als 13.200 euros del 2015.

Aquest fet, juntament amb el procés de privatització de l'ICS que està duent a terme el Govern de la Generalitat, ha portat el sindicat a presentar una queixa al Síndic de Greuges de Catalunya, per tal d'evitar que s'enfonsi encara més el sistema públic de salut.

Saturació de les urgències

Un exemple que il·lustra la situació provocada per les retallades és la saturació de les urgències dels hospitals públics catalans viscuda els darrers mesos. El nombre de pacients que hi arribaven es va incrementar coincidint amb l'epidèmia de grip i es va arribar a una situació de col·lapse en molts centres.

Els hospitals rebien un nombre de pacients més alt del que els treballadors i treballadores podien atendre, fet que va provocar que molts malalts s'haguessin de quedar als passadissos, que els boxes estiguessin plens i que hi hagués ambulàncies aturades esperant-se per poder deixar els pacients.

Pèrdua de qualitat i seguretat

Per CCOO, les retallades porten a un descens de la qualitat de l'assistència i també a una pèrdua de seguretat per als pacients. Amb tot, els diners que la Generalitat de Catalunya destinarà a la salut per cada ciutadà el 2015 són al mateix nivell dels que es destinaven l'any 2006. Així, només s'invertiran, de mitjana, 1.120 € per cada ciutadà, tot i que els productes sanitaris han augmentat de preu de manera important, ja que se'ls ha apujat l'IVA del 10% al 21%.

CCOO volem més inversions per a la sanitat pública i que s'acabi un model de gestió que fomenta l'opacitat, la corrupció, l'amiguisme i el malbaratament de diners públics, i que persegueix la privatització de la sanitat pública.

Reclamem mesures urgents per garantir la sostenibilitat del sistema nacional de salut i millorar la qualitat i la seguretat de les seves prestacions, modificant la legislació actual i les polítiques de retallades, que representen un retrocés per a la sanitat pública.

CCOO de Catalunya considerem insuficient el pressupost de salut de la Generalitat, ja que consolida un escenari de retallades contínues en un sector que ja estava tocat i que requereix la immediata recuperació d'ingressos per evitar la fallida del sistema públic de salut. ■ **Marc Contijoch**

Conflictes sanitaris a Catalunya

Diferents conflictes han marcat l'agenda dels darrers tres mesos en la sanitat a Catalunya. Un exemple l'ha protagonitzat l'Hospital Universitari Joan XXIII de Tarragona, que després d'haver hagut de derivar pacients a Barcelona ha exigint al conseller Boi Ruiz i als delegats territorials que es mantingui la Unitat d'Hemodinàmica oberta els 365 dies de l'any, les 24 hores del dia. L'Hospital Universitari Joan XXIII va denunciar que els pacients amb infart de miocardi podien patir seqüeles importants o, fins i tot, morir a causa de la tardança i el desplaçament per rebre el tractament. D'altra banda, la sanitat concertada d'arreu de Catalunya s'ha posat en peu de guerra per exigir el trasllat de

l'increment de les tarifes pressupostàries que va aprovar el CatSalut a un nou conveni col·lectiu. Els delegats i delegades sindicals de CCOO han demanat el màxim de suport a tots els centres i treballadors i treballadores de la sanitat concertada de Catalunya per impulsar el conveni sectorial.

Els treballadors i treballadores de l'Hospital de Viladecans també s'han vist involucrats en conflictes i s'han mobilitzat per denunciar la sobreesaturació de més del 25% que pateix l'hospital i que es manté amb els mateixos recursos i personal, cosa que genera hores d'espera a pacients que necessiten un ingrés hospitalari. La situació va confluïr en una queixa de la Federació de Sanitat

de CCOO al Síndic de Greuges, en la qual es denunciava el col·lapse de les urgències de diversos hospitals catalans.

A Lleida, la Marea Blanca, de la qual forma part CCOO, va mobilitzar els treballadors sanitaris per exigir la paralització del consorci sanitari, que tira endavant malgrat les més de 38.000 firmes recollides en contra. La Marea Blanca afirma que el nou consorci podria derivar en la privatització de la sanitat pública i el malbaratament de fons públics.

Al Baix Llobregat, la Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública va aplegar més de 5.000 persones en una manifestació en contra de les retallades del Govern de la Generalitat en sanitat i en defensa d'una sanitat pública i universal. ■

El Baix Llobregat es mobilitza per la sanitat pública

La Plataforma en defensa de la Sanitat Pública del Baix Llobregat va estrenar-se als carrers de Cornellà i Sant Joan Despí amb una manifestació de cinc mil persones que reivindicàvem més sanitat pública i de qualitat i menys retallades. La marxa va realitzar-se el dia 25 de febrer i va sortir de l'Hospital Moisès Broggi per finalitzar a l'Ajuntament de Cornellà de Llobregat. CCOO hem estat impulsors de la conformació d'aquesta aliança social que parteix d'una de més global anomenada Fòrum Social del Baix Llobregat, on confluïm sindicats de classe, associacions veïnals, partits polítics d'esquerra i entitats i moviments socials.

La trobada va ser un gran èxit i ens impulsa a mantenir la mobilització en defensa de la sanitat pública i de qualitat, la lluita contra les retallades laborals i socials, les llistes d'espera interminables, els tancaments de llits i quiròfans. Ens rebel·lem contra les polítiques antisocials de la Conselleria de Boi Ruiz i defensem el manteniment i la millora dels recursos materials, de les ràtios assistencials i dels drets sociolaborals de les treballadores i els treballadors.

Apostem pels nostres hospitals i centres d'atenció primària, i respondrem a les propostes de privatització i als acomiadaments de personal.

Premi d'Honor Ciutat de Cornellà a CCOO

CCOO creu que sí que es pot canviar la realitat. La lluita col·lectiva i l'empenta d'aquesta manifestació continuen fent del Baix Llobregat un territori de lluita. La ciutat de Cornellà ens ha lliurat el seu Premi d'Honor per 50 anys de vida d'una eina dels treballadors i les treballadores per transformar la societat. Un sindicat viu i potent als centres de treball i en combat per contribuir a l'alternativa social i política, l'esperança de la classe treballadora del segle XXI. ■

La vigilància de la salut, a debat

Durant el 2014 es va realitzar una enquesta a més de 800 centres de treball de més de 6 treballadors i treballadores, on els delegats i delegades de CCOO van valorar com es fa la vigilància de la salut a les seves empreses. L'objectiu era saber si la vigilància de la salut, segons diu l'empresariat, és l'activitat preventiva més realitzada a Catalunya i a la que més recursos hi dediquen. Els resultats de l'enquesta són concloents: es fa amb poca participació, es perd qualitat, hi ha poca possibilitat de garantir drets i no té finalitat preventiva.

Els principals resultats de l'enquesta han estat aquests:

L'activitat de vigilància de la salut es fa amb participació? És encara molt reduïda: solament al 56% de les empreses s'ha discutit com dur a terme aquesta activitat a l'espai de diàleg de l'empresa.

A la vigilància de la salut es garanteix el principi de voluntarietat? La llei estableix que, en general, és una activitat voluntària; a les empreses enquestades solament ho és en el 76% dels casos, en un 16% no ho és i en un 8% no ho saben.

La vigilància de la salut és específica en funció dels riscos del lloc de treball? Al 55% de les empreses diuen que sí que ho és, però crida l'atenció que en el 13% dels casos els representant legals no ho saben. Aleshores, amb qui se'n dissenya el contingut? En funció de quins criteris se n'estableix la periodicitat?

Té finalitat preventiva? Es garanteixen els drets d'informació? La vigilància de la salut ha de tenir una orientació cap a la prevenció. Només al 42% de les empreses existeix un document de "consentiment informat". També hem constatat que actualment la informació individual i la col·lectiva no es fa servir per establir una relació entre les condicions de treball i els danys a la salut. ■ **Loly Fernández Carou**

28 d'Abril del 2015, Dia Internacional de la Seguretat i la Salut en el Treball

En el Dia Internacional de la Seguretat i la Salut en el Treball, CCOO vol reivindicar que aquest és un dret fonamental i que l'hem d'exigir als centres de treball; ho farem en dos àmbits:

Agendes polítiques: tenint en compte que ens trobem en moments electorals, anirem a presentar als grups polítics un decàleg amb els aspectes prioritaris que s'han de garantir en matèria de salut laboral a la ciutadania i els demanarem el seu compromís.

Actes reivindicatius: durant l'abril, impulsarem campanyes a les empreses per difondre aquests drets. El 28 d'Abril farem actes descentralitzats arreu de Catalunya; en una jornada reivindicativa, els delegats i delegades de prevenció relataran les seves experiències de com es defensa la salut al centre de treball.

Segueix la nostra activitat al web:
<http://ccoo.cat/salutlaboral>

El servei assegurador de

Contracta la teva assegurança i aconsegueix...

Vida

6 mesos

Llar

3+3 mesos

La nostra diferència:

Qualitat, preu i compromís social

- Primer grup assegurador certificat en **gestió ètica i solidària**: segell EthSI.
- Invertim **sense ànim especulatiu** i amb criteris ètics.
- **Fons de Solidaritat** per a clients i organitzacions benèfico-socials.
- **Garantia gratuïta** de protecció d'assegurances per **desocupació**.
- **24 milions** de clients a Europa avalen la nostra forma d'entendre l'assegurança.

Informa't al teu sindicat o als telèfons:

901 500 400 / 93 496 47 97

www.atlantis-seguros.es

Promoció "Llar" vàlida fins al 30.04.15 i "Vida" vàlida fins al 31.07.15. Pots consultar les condicions de les promocions a www.atlantis-seguros.es, o a les nostres oficines.

Jornada Mundial en Defensa de les Llibertats i del Dret de Vaga: #VagaNoÉsDelicte

El passat 18 de febrer i convocada a escala mundial per la Confederació Sindical Internacional (CSI) es va dur a terme la Jornada Mundial en Defensa de les Llibertats i del Dret de Vaga.

Com no podia ser d'una altra manera, CCOO de Catalunya va donar ple suport a aquesta jornada organitzant diversos actes i concentracions i participant-hi a Barcelona, Lleida, Tarragona i Girona.

La crisi és el marc que serveix d'excusa als poders econòmics representats pels diversos governs neoliberals per posar en dubte i fins i tot atacar la vigència del nostre model social, l'estat del benestar, a fi de substituir-lo per un altre basat en la competència salvatge, que busca liquidar els serveis públics i situar la seva gestió en mans d'interessos privats, que els convertirien en negoci. En aquest context, les organitzacions sindicals els fan nosa. És per això que assistim a un intent de criminalitzar i limitar el dret de vaga.

El sindicalisme és al punt de mira dels poderosos, que intenten afeblir les organitzacions sindicals dirigint els seus atacs contra el seu prestigi i posant en qüestió la seva legitimitat democràtica així com la seva capacitat per pressionar i negociar a favor dels interessos dels treballadors i treballadores.

El Govern del Partit Popular és alumne avantatjat en aquestes polítiques: la reforma laboral del 2012, l'aprovació de taxes judicials que impossibiliten l'accés a la justícia per raons econòmiques, la llei de seguretat ciutadana, que limita el dret a la protesta, o la reforma del Codi penal, que criminalitza la discrepància, són reformes encaminades a retallar les llibertats democràtiques i criminalitzar la divergència. Aquesta ofensiva contra el dret fonamental a la vaga ja és un fet, com ho demos-

Centenars de sindicalistes es van mobilitzar contra la "Llei mordassa" i en defensa del dret de vaga

tren els més de 300 sindicalistes encausats per la seva participació a manifestacions i a les vagues generals del 2010 i el 2012.

En aquest marc, centenars de sindicalistes de CCOO de Catalunya i altres sindicats es van mobilitzar el passat 18 de febrer. A Barcelona la concentració es va fer davant la Delegació del Govern a Catalunya, on centenars de sindicalistes van posar de manifest el rebuig del sindicalisme a la "Llei mordassa" i a l'ofensiva que des del Govern del PP s'està fent contra el dret a la vaga i les llibertats.

Suport als estudiants encausats

En la concentració de Barcelona va intervenir el company Isma Benito. Ell i el seu company Dani (estudiants tots dos de la Facultat de Física) van patir 34 dies de presó preventiva i la Fiscalia els demana 6 i 8 anys de presó per haver participat a la vaga del 29-M del 2012. Els crits d'"Isma i Dani, absolució" van ser l'avantsala de la solidaritat que es va tornar a manifestar els dies previs al 9 de març, data programada per al seu judici, a la Ciutat de la Justícia de l'Hospitalet. Finalment el judici es va ajornar fins a finals del mes de juny. També en aquest marc s'han anat presentant i aprovant en diversos ajuntaments catalans mocions que donen suport a les llibertats i al dret de vaga.

Per CCOO de Catalunya, el dret de vaga és un dret fonamental, una eina en mans dels treballadors i treballadores per fer evident el conflicte social en els seus casos més greus. Per això, s'exigeix l'absolució de tots els sindicalistes encausats per exercir el dret de vaga o manifestació, la derogació de l'article 315 del Codi penal, que vulnera el dret de vaga, i la retirada del projecte de reforma del Codi penal i de la llei de seguretat ciutadana ("Llei mordassa"), que atempten greument contra les llibertats democràtiques. ■

CCOO torna a reclamar en el Primer de Maig polítiques al servei de la ciutadania en un any plenament electoral

La cita amb les urnes, sens dubte, marca aquest any 2015, i la data reivindicativa del Primer de Maig, Dia Internacional dels Treballadors i les Treballadores, és un moment important per reclamar tot allò que cal fer o reconstruir després de les enormes destrosses que hem patit la gent treballadora en els darrers anys sota l'excusa de la crisi econòmica. Les receptes de la ideologia neoliberal, amb interessos clarament econòmics, ens han trepitjat. Cada cop els rics són més rics i els pobres, més pobres.

El divendres 1 de maig del 2015 cal reivindicar amb força unes polítiques que estiguin al servei de la ciutadania i que defensin i reconstrueixin el nostre malmès estat del benestar. Calen governs que estiguin al costat de les persones i cal denunciar les mesures de retallades, que han provocat una progressiva pèrdua del poder adquisitiu de la gent treballadora, com també dels pensionistes i de les persones que es troben a l'atur i de totes aquelles que ja han esgotat les prestacions, que són desenes de milers i van en augment.

Les elevades xifres d'atur i pobresa, els continuats atacs als drets socials, a la negociació col·lectiva i als representants dels treballadors i les treballadores són motiu suficient per lluitar per una altra manera de fer política en les institucions democràtiques, i és possible, hi ha alternatives. Els atacs frontals contra les llibertats sindicals i el dret de vaga també fan necessària una resposta contundent aquest Primer de Maig.

Manifestacions

En el moment del tancament d'aquesta publicació encara s'estaven definint els horaris i els llocs de les manifestacions, així com el lema d'aquest any, que anirà molt en la línia de l'any passat, en què es feia una crida contra la pobresa laboral i social, i es reclamava més ocupació, més convenis i més salaris. CCOO continua demanant el canvi de les polítiques d'austeritat, retallades i privatitzacions a Catalunya, Espanya i Europa per sortir de la crisi i afavorir la cohesió social. Cal recuperar la demanda interna, amb

El divendres 1 de maig del 2015 cal reivindicar amb força unes polítiques que estiguin al servei de la ciutadania i que defensin i reconstrueixin el nostre malmès estat del benestar

mesures que promoguin la creació d'ocupació de qualitat, estable i amb drets, així com la recuperació del poder adquisitiu dels salaris, les pensions i les prestacions. Cal una política industrial activa que afavoreixi un nou model productiu i una ocupació

de qualitat. Tornem a reclamar la creació de la renda garantida de ciutadania per part del Parlament de Catalunya per a totes les persones que no tenen ingressos mínims, i la dació en pagament i el lloguer social per a qui ha perdut l'habitatge. Reclamem la redistribució de la riquesa col·lectiva amb una reforma fiscal equitativa i progressiva, que gravi les rendes de les grans empreses i fortunes i persegueixi el frau i l'evasió fiscal. I exigim la defensa dels serveis públics de qualitat, universals i gratuïts com a garantia de cohesió social, equitat i d'igualtat d'oportunitats.

CCOO insta els treballadors i les treballadores a participar en les manifestacions del Primer de Maig, que tindran lloc a les principals ciutats de Catalunya, Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona. **La manifestació de Barcelona (pendent de confirmació al llarg del mes d'abril) començarà, com és tradició, a les 11.30 hores.** El punt de trobada és la ronda de Sant Pere i el passeig de Gràcia. La manifestació baixarà per Via Laietana per acabar a l'avinguda de la Catedral, on els secretaris generals dels sindicats convocants realitzaran els seus parlaments. Posteriorment, CCOO oferirà a la seva seu central un refrigeri per als seus afiliats i afiliades.

Cal recordar que aquest Primer de Maig s'emmarca en els actes de celebració del 50è aniversari de CCOO de Catalunya. ■

Tarragona dedica un carrer a Carme Casas i a Leandre Saún, lluitadors per les llibertats

El dia 26 de febrer, i coincidint amb la celebració dels actes a Tarragona del 50è aniversari de CCOO de Catalunya, al barri de Sant Salvador vam inaugurar un carrer amb el nom de "Carme Casas i Leandre Saún. Lluitadors per les llibertats". La Carme i el Leandre van estar molt lligats a CCOO durant tota la seva trajectòria vital, des d'on, sempre al costat de les persones més febles, van lluitar incansablement pels drets laborals i socials de tots els treballadors i treballadores. Indubtablement van aconseguir que totes les persones tinguéssim unes millors condicions de vida que les que van conèixer ells durant la seva joventut. Els que vam tenir la sort de conèixer-los, sabem que una conversa amb ells sempre era una lliçó de vida. ■ **Montserrat Sanahuja**

El Museu d'Història de Catalunya prolonga l'exposició "CCOO: 50 anys d'història de Catalunya (1964-2014)" fins al 3 de maig

El 20 de novembre va tenir lloc l'acte d'inauguració de l'exposició "CCOO: 50 anys d'història de Catalunya (1964-2014)" al Museu d'Història de Catalunya. En principi, l'exposició estava programada fins al 20 de febrer, però el Museu d'Història ha decidit prolongar-la fins al proper 3 de maig, amb motiu de l'interès generat, la gran demanda i el nombre de visites rebudes.

CCOO celebra aquesta decisió i anima a visitar l'exposició, que mostra el paper de CCOO en la construcció de la Catalunya actual, com ha influït en el passat i en el present, i com es vol projectar cap al futur.

L'exposició pretén explicar la història de la societat catalana en els darrers 50 anys a través de les experiències dels treballadors i treballadores del nostre país, de la seva vida dins i fora de l'empresa, de l'organització del moviment obrer –essencialment a Comissions Obreres–, de manera que es pot percebre el protagonisme del sindicalisme en els avenços socials i laborals, i quina és la seva contribució en la construcció del nostre país.

Speakers' Corner

L'exposició, que va ser inaugurada per Jusèp Boya, director del Museu d'Història de Catalunya; Ferran Mascarell, conseller de Cultura, i Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, acull cada setmana la programació Speakers' Corner, una sèrie de xerrades sobre el passat, present i futur del moviment sindical que, fins al març, ha rebut la participació de Guy Standing, Andreu Mayayo, Mary Nash o Víctor Gómez Pin, entre molts altres.

Al llarg dels mesos en què estarà oberta al públic aquesta exposició, s'organitzaran més conferències i sessions de Speakers' Corner, de les quals podeu obtenir informació mitjançant el web de CCOO de Catalunya. ■

CCOO impulsa l'Assemblea sindical oberta

L'Assemblea sindical oberta és un espai per definir el paper del sindicat davant la nova realitat social i on tothom pot participar

El 20 de novembre del 1964, a l'església de Sant Medir de Barcelona, 300 homes i dones sindicalistes es van reunir en assemblea per definir quina era la millor forma d'organització i lluita per defensar les condicions de treball i de vida dels treballadors i les treballadores. Naixia, així, la Comissió Obrera Nacional de Catalunya.

50 anys més tard, volem que sigui l'assemblea la que defineixi quines són les propostes i les formes de lluita i d'organització que ens serveixin per fer front als nous reptes en relació amb les condicions de treball i vida, i fer que CCOO continuï sent el sindicat útil per construir un futur de drets i igualtat.

Per això a partir de l'1 de Maig, i com a continuació dels actes de commemoració de la fundació de Comissions Obres, iniciarem el procés de debats cap a l'Assemblea sindical oberta, amb la qual clourem els actes del 50è aniversari.

El moviment sindical s'enfronta als reptes derivats d'una globalització sense regles, a les conseqüències d'una crisi econòmi-

ca i social, i a les polítiques dutes a terme per fer-hi front que prioritzen els interessos dels poders econòmics davant la ciutadania. L'atur, la precarietat laboral, la pobresa i les desigualtats fan necessari revisar i actualitzar propostes d'organització i d'acció del sindicat. Alhora, la crisi institucional i política i la corrupció fan que hàgim de revisar i prendre mesures en relació amb els nostres valors ètics, amb les nostres pràctiques i amb els nivells interns i externs de transparència i participació.

Moltes preguntes que cal respondre

Com reforcem el vincle de l'afiliació amb el sindicat i quins espais de participació cal repensar? Com participem a les empreses i com arribem a qui no té representació sindical? Quin paper ha de tenir el sindicat en les reivindicacions i en els moviments socials? Com hem d'escoltar, assessorar i organitzar els treballadors i les treballadores que viuen diverses formes de precarietat i de relacions laborals? Com s'exerceix avui la solidaritat obrera? Quines propostes tenim per reduir les bretxes salarials? Com s'han d'organitzar els temps de vida i els temps de treball? Les nostres normes internes actuals fo-

menten la renovació i la diversitat al sindicat? Com podem incloure els valors ètics en totes les nostres pràctiques i actuacions? Tenim elements de burocràcia sindical? És justificable rebre subvencions en reconeixement a la funció social? Els acords i els avenços laborals han de ser gratuïts per a les persones no afiliades? Aquestes són algunes de les preguntes que volem debatre de forma oberta i horitzontal, sense apriorismes ni respostes prèvies; per això totes les propostes seran recollides i traslladades a l'assemblea final de cloenda.

Volem obrir un procés participatiu ampli dins i fora del sindicat en diferents formats: amb assemblees territorials de seccions sindicals, amb enquestes d'opinió, que facilitin la participació a través de les xarxes socials i la pàgina web, i amb reunions amb entitats i persones expertes.

Estem convençuts i convençudes que l'assemblea sindical oberta servirà per reforçar la funció i la utilitat del sindicalisme de CCOO, i perquè els propers 50 anys continuem construint presents i futurs.

Us animem a participar-hi! ■ **Dolors Llobet**

Continuem sumant delegats i delegades a les empreses

Des de finals del 2014, tornem a destacar alguns resultats a les eleccions sindicals que realcen la gran feina dels delegats i delegades de les candidatures de CCOO de Catalunya.

Per exemple, en el sector de serveis, CCOO guanya de manera destacada a la banca a Catalunya (Bankinter, BBVA, BNP España, BNP Paribas-Fortis, Deutsche Bank, EVO Banco, Mediolanum, Novo Banco, Popular, Popular-e, Sabadell, Santander i UBS Bank), on aplega un 58,99% dels vots. Igualment, guanya a Infor Software Iberia, SAU, dedicada a la consultoria d'empreses a Barcelona; a Informació i Tecnologia de Catalunya, empresa consultora del Prat; a l'assessoria fiscal d'Automòbil Club Assistència, de Barcelona; a Ibercaja, a Barcelona; a SecurCaixa Adeslas, de Barcelona; a l'Hotel and Conference Centre Sitges; a la Fundació Privada TAC Osona, d'economia social, o a l'Associació Sant Tomàs - PARMO, dedicada a la cooperació al desenvolupament a Osona. A més, s'aconsegueixen tots els representants escollits a la Botiga del Barça (9) o tots els del Reial Club de Polo de Barcelona, amb 13 delegats dels 13 possibles.

En el sector industrial, guanyem a Faurecia Automotive, fabricant de plàstics de Sant Andreu de la Barca, i a Metalast, de Polinyà, de productes metàl·lics. Així mateix, cal esmentar la victòria a Esteve Química, de Celrà, o Phibo Dental Solutions (serveis odontològics), de Sentmenat, i a Aprodisca Tallers, de Tarragona, amb 9 delegats (cap d'UGT). CCOO guanya les eleccions sindicals a Mecalux, de Cornellà (indústria del metall); a Cofely España, amb seu a l'Hospitalet, dedicada a la instal·lació de calefacció i aire condicionat; a SGS Tecnos, de Barcelona, que fa serveis tècnics d'enginyeria, i al Grupo Luxiona, empresa del metall de Canovelles. Bons resultats es completen a Rodi Metro, de Terrassa; a Agilent Technologies, de comerç de maquinària a Barcelona; a TI Group Automotive Systems, fabricant de components de Montornès del Vallès; a Keysight Technologies Spain, de comerç de maquinària i equips de Barcelona; a Tubsia Automoció, fabricant de components a Sant Just Desvern; a Saica Pack, fabricant de paper i cartró a Barcelona, i a Cosmética Cosbar, del Prat. Finalment, CCOO és l'únic sindicat que augmenta representativitat en les eleccions sindicals als centres de Nissan a Catalunya.

A l'administració pública, esmentem que CCOO ha guanyat les eleccions sindicals als ajuntaments de Sabadell, de Sant Boi o de Sant Quirze del Vallès. A Transports Oliveras de l'Hospitalet o a les autopistes d'Invicat-Acesa (Abertis), amb 37 representants, la majoria és per a CCOO, així com a Dronas 2002, de Sant Andreu de la Barca, del sector del transport de mercaderies, i a Educa Borràs, de Sant Quirze del Vallès.

En el sector de neteja, CCOO encapçala els vots a Diversia Servicios Generales, de Sant Just Desvern; a Proyectos Integrales de Limpieza, de Tarragona; a Pilsa, de l'Hospitalet, i Selmarsa, de Barcelona.

CCOO guanya a l'escola dels Salesians de Sant Boi, de manera que capgira els resultats del 2010, on UGT era l'únic sindicat, i esdevé majoria. També guanya a la Fundació Blanquerna (Universitat Ramon Llull).

A sanitat, anotem que guanya les eleccions a l'Institut de Recerca de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron, i al Consorci d'Atenció Primària de Salut de l'Eixample (CAPSE), de Barcelona.

Al sector alimentari, a les empreses productores de cava Codorníu o Castellblanch, de Sant Sadurní d'Anoia; a Nestlé Purina Petcare España, de Castellbisbal, o a l'empresa de col·lectivitats Eurest s'ha donat el vot majoritari a CCOO.

Finalment, cal destacar la victòria en les eleccions sindicals a Padesa (Pavo y Derivados, SA), d'Ampostà, on els treballadors i treballadores han viscut quatre anys molt difícils, amb un intent de revocació i l'acomiadament d'un membre del comitè d'empresa i del delegat sindical de CCOO.

El sindicat seguirà fent campanya, com als polígons industrials de l'Hospitalet, per exemple, per donar a conèixer la feina continuada de servei als treballadors i treballadores. ■

Nou e-carnet de CCOO de Catalunya

Ben aviat estarà disponible el nou e-carnet de CCOO de Catalunya.

L'e-carnet és una aplicació per a dispositius mòbils que inclou els principals serveis del sindicat i que, a més, incorpora un sistema multicedencial per a persones afiliades (que anirà substituint el carnet tradicional de plàstic), per a delegats i delegades, per a clients i clientes del Gabinet Tècnic Jurídic del sindicat o per a alumnat de la Fundació Paco Puerto.

La incorporació del carnet dins l'app permet que la informació que es facilita s'adapti al perfil de la persona usuària del dispositiu, segmentant la informació en funció del tipus de relació amb el sindicat, així com del sector productiu, territori, empresa, etc.

La identificació de l'usuari o usuària també permet la tramesa d'informació personalitzada (notícies, actualitzacions del conveni, cursos, ofertes...) en forma de notificacions (opcionals) i de missatges visibles des de dins de l'aplicació.

L'e-carnet estarà disponible en les tres plataformes existents (Android, iOS i WindowsPhone).

Més informació a www.ccoo.cat/carnet. ■

Quota d'afiliació per a l'any 2015

El Consell Confederal, en el seu Programa d'acció previst per al 2014-2015, ha establert, entre altres qüestions, un pla integral de quotes que permetrà adequar-les a la situació econòmica, social i afiliativa de la persona afiliada. L'aplicació de la quota es realitzarà a partir dels ingressos i no de la situació laboral. Així, per al 2015, la quota d'afiliació, en funció dels ingressos de les persones afiliades, serà la següent:

General: 11,20 euros

Aplicable a totes les persones afiliades que tinguin retribucions o prestacions superiors al salari mínim interprofessional (SMI) fixat per a cada any.

Especial: 6,75 euros

Aplicable a totes les persones afiliades que tinguin retribucions o prestacions iguals o inferiors al SMI fixat per a cada any.

Superreduïda: 2 euros

Aplicable a totes les persones afiliades que tinguin retribucions o prestacions iguals o inferiors a la renda mínima d'inserció (RMI) fixada per a cada any.

Acció Jove: 2 euros

Joves, menors de 30 anys, a la recerca de la primera ocupació.

Quota zero: 0 euros

Per a persones en situació d'atur sense ingressos. Cal sol·licitar-la prèviament al sindicat perquè la validi.

Quota militant: 15 euros

Per a afiliats i afiliades que vulguin col·laborar reforçant econòmicament el sindicat afegint una petita aportació voluntària de 3,80 euros mensuals a la quota general, que passaria d'11,20 euros a 15 euros al mes. S'ha de sol·licitar per escrit al sindicat.

La quota d'afiliació cobreix una pòlissa col·lectiva de 9.000 € en cas de mort per qualsevol tipus d'accident a l'afiliat o afiliada amb una antiguitat mínima d'un any i que estigui al corrent de pagament, excepte per a les situacions d'Acció Jove i quota zero.

Per accedir a qualsevol quota inferior a la general, cal presentar la documentació que acrediti la situació laboral de l'afiliat o afiliada i el certificat de retribucions o prestacions, i es farà efectiva a partir d'aquesta comunicació.

La quota sindical es considera despesa deduïble a l'efecte de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Per justificar-la, cal conservar els rebuts pagats o els fulls de nòmina.

Salari mínim interprofessional per al 2015: 9.080,60 € / any.

Renda mínima d'inserció per al 2014 a Catalunya: 426 € / mes.

CCOO es dota d'un codi ètic per reforçar la confiança en el sindicat

CCOO vol actuar sota el criteri que només es pot fer allò que es pot explicar

sabilitat i la confiança, amb l'existència d'unes normes comunes i d'obligat compliment i amb la implementació d'instruments de control i verificació.

Per això, entre aquestes aportacions, hi ha la que recull que les compensacions econòmiques a les quals tinguin dret el sindicat per l'activitat de representació siguin ingressades directament al sindicat. O també es vol definir que la idoneïtat sindical, la capacitat tècnica i l'existència de suports en assessorament tècnic en les estructures sindicals són els elements que han de permetre, amb plenes garanties, la participació de CCOO en els diferents àmbits de representació.

CCOO és un sindicat amb clara voluntat de transparència. En els darrers mesos, s'ha impulsat un debat per respondre a la demanda de la societat per conèixer el funcionament intern de les organitzacions amb vocació de servei públic.

Així, el 4 de març es va debatre al Consell Confederal de CCOO a Madrid un nou codi ètic. Aquest manual de bones pràctiques vol avançar en la transparència de la gestió dels recursos, reforçar els mecanismes de control de les pràctiques internes i la participació dels representants del sindicat a consells d'administració, i contribuir en la renovació dels òrgans de direcció.

El document "Mesures per reforçar les millors pràctiques de govern i control a CCOO" conté propostes de CCOO de Catalunya, sota el criteri que només es pot fer allò que es pot explicar. En l'exigència d'una total transparència, cal definir un mètode d'actuació basat en la coespon-

S'ha fet un debat al llarg dels darrers mesos per arribar a un document consensuat, que vol donar resposta a afiliats i afiliades, a activistes i al conjunt de treballadors i treballadores en general que volen conèixer el funcionament del sindicat. I arriba en un moment important en què la ciutadania es qüestiona el paper de representació de diferents institucions, especialment quan hi ha hagut casos de corrupció o de mala pràctica.

Limitació de mandats

Algun dels punts recollits ja s'apliquen d'alguna manera o una altra a CCOO de Catalunya. Per exemple, pel que fa a la limitació de mandats s'ha decidit limitar a 12 anys el temps en un càrrec de responsabilitat. Si bé ja estaven afectats els secretaris generals de la Confederació, les federacions i les unions regionals i nacionals, a partir d'ara s'estén a totes les persones que formen part de les executives d'aquestes estructures, amb l'objectiu de garantir la renovació dels òrgans de direcció.

Una altra decisió destacada afecta la transparència en la gestió dels recursos. Es publicaran a Internet els comptes de totes les organitzacions de la Confederació així com la declaració de béns dels dirigents, tant quan accedeixen al càrrec com quan hi cessen.

Quant a definir i aclarir la participació del sindicat en els diferents organismes i consells d'administració d'empreses, hi ha la voluntat de CCOO de publicar el mapa d'ens i empreses en què participa, de manera similar a les pràctiques de transparència que s'apliquen a Alemanya des de fa 150 anys.

Al mateix temps, també es crearà, a escala estatal, la figura del defensor de l'afiliació, de la mateixa manera que funciona des de fa uns anys a CCOO de Catalunya, per resoldre dubtes i queixes en relació amb els serveis i l'atenció que presta el sindicat.

En definitiva, són mesures encaminades a reforçar la confiança social en el sindicat, una estructura que ha de servir d'exemple de transparència, davant dels qui practiquen conductes inapropiades o utilitzen, per a l'enriquiment personal, les organitzacions amb caràcter de servei a la ciutadania.

CCOO de Catalunya vol ser a prop dels treballadors i treballadores, de la societat, i per això segueix aprofundint en com donar resposta a una bona percepció de coherència i honestedat. A més de publicar els seus comptes en un apartat al web www.ccoo.cat, el sindicat impulsa iniciatives com l'Assemblea sindical oberta per debatre i fer de l'ètica un dels seus eixos d'actuació. ■

VIU LA VIDA SENSE ULLERES NI LENTS DE CONTACTE

PROMOCIÓ EXCLUSIVA

per a afiliats
i familiars directes de

NOMÉS FINS AL 30 DE JUNY

795€
PER ULL

+ CONSULTA
PREOPERATÒRIA
GRATUÏTA

SOL-LICITA ARA
LA TEVA 1ª CONSULTA PREOPERATÒRIA

Barcelona • Girona • Hospitalet • Mataró • Reus • Sabadell • Tarragona • **93 362 49 90**
TARIFES I PROMOCIÓ VÀLIDES NOMÉS A LES CLÍNQUES DE CATALUNYA

clinicabaviera.com

**CLINICA
BAVIERA**

CCOO alerta del progressiu envelliment del professorat a Catalunya

Catalunya s'allunya, cada cop més, dels estàndards europeus recomanats per l'OCDE per evitar l'envelliment del professorat

La Federación de Enseñanza de CCOO ha elaborat l'informe "Envejecimiento del profesorado en España. Un estudio comparado". A Catalunya, la Federació d'Educació ha preparat un annex que evidencia que les plantilles de professorat públic han envellit, de manera continuada, en els darrers anys i, a més, de manera accentuada respecte a la resta de l'Estat espanyol. Segons l'estudi, per mantenir o millorar la proporció de docents joves —de menys de 30 anys—, en funció de l'augment total de plantilles, l'augment mínim entre el curs 2005-2006 i el curs 2012-2013 hauria d'haver estat de 1.275 places, molt per sobre de les 682 reals que s'han produït en aquest període.

L'any 2005, el professorat català comprès entre les edats de 40 a 49 anys suposava el 39% del total de treballadors i treballadores docents. Això representava 4 punts més que el corresponent professorat a la resta de l'Estat, gairebé la mateixa xifra que el professorat d'entre 40 i 60 anys. D'altra banda, 7 de cada 10 docents a Catalunya tenien 40 anys entre el 2005 i el 2006. Pel que fa al professorat més jove, de fins a 30 anys, no s'observava una diferència substancial entre el professorat de Catalunya i el de la resta de l'Estat.

El 2012-2013, la franja d'edat en la qual es dona el major percentatge, un 30,93%, es correspon amb les edats entre 50 i 60 anys. En els darrers anys s'ha produït una disminució de professorat en edat mitjana.

El lleuger increment de professorat jove, de menys de 30 anys, a Catalunya, no s'ha donat perquè s'hagin incorporat plantilles amb major nombre de joves docents, sinó perquè respecte a l'increment de docents del 2005 al 2012, només un 13,2% eren menors de 30 anys. Tot i això, la diferència d'edat entre el professorat a Catalunya cada vegada es distancia més.

La Federació d'Educació de CCOO adverteix que la incorporació relativa de professorat jove a les plantilles de Catalunya és un fet preocupant, ja que provoca l'augment de l'edat mitjana dels equips docents i pot dificultar la progressiva renovació del professorat amb el constant augment d'alumnat. També apunta que Catalunya s'allunya, cada cop més, dels estàndards europeus recomanats per l'OCDE per evitar l'envelliment del professorat, que fixa una ràtio, entre professors menors de 30 anys i professors majors de 50 anys, d'un 0,5 a escala europea, mentre Catalunya ha passat de 0,34 el curs 2005-2006 a un 0,17 el curs 2014-2015.

Congelació de les plantilles

Les polítiques de congelació de les plantilles, adoptades pel Govern del PP i secundades pel Govern de CiU, han generat un dèficit estimat en 5.752 places, cosa que, a més de provocar una clara disminució en la qualitat de l'ensenyament, contribueix a accentuar l'envelliment de les plantilles, perquè no permet noves contractacions de professorat jove. L'estudi també apunta la clara feminització del sector educatiu, sobretot a Catalunya, on les dones representen el triple del nombre de docents homes.

Pel sindicat, cal replantejar l'edat de jubilació del professorat, tornar a incentivar la jubilació voluntària, estudiar la possibilitat d'implantar el contracte de relleu i desbloquejar l'oferta pública de places docents, tornant a una taxa de reposició del 100%, recuperant en les properes convocatòries d'oposicions les 5.752 places perdudes per l'aplicació de taxes més reduïdes en els darrers anys. ■

Potent mobilització del sector del muntatge i el manteniment elèctric davant l'immobilisme d'Endesa i de les contractistes

La coordinadora de delegats de CCOO a les empreses del sector fa una valoració molt positiva del seguiment de les quatre primeres jornades de vaga general realitzades al sector del muntatge i el manteniment elèctric a totes les empreses contractistes d'Endesa a Catalunya (FCC, Cobra, Elecnor, Emte, Spark, Eiffage, Semi, Lymet i Soler) i als principals punts de servei. Ha tingut un seguiment creixent, ja que s'ha passat del 85% de les dues primeres jornades al 88% i el 90% de la tercera i quarta jornades, respectivament. Davant la negativa d'Endesa i de les contractistes a obrir el diàleg per abordar la greu problemàtica del sector,

la coordinadora ha decidit ampliar l'àmbit de mobilització obrint una ofensiva també en el front institucional.

Cal que el Govern de la Generalitat exerceixi les seves funcions i vetlli per la suficiència de recursos humans i materials en un servei d'interès públic i essencial per a l'activitat econòmica i per a la ciutadania en general, com és el del muntatge i el manteniment elèctric, fent seure les parts a la mesa de negociació.

En aquest sentit, CCOO ha obert una ofensiva mediàtica i institucional, en què, d'una banda, els delegats informaran població a població de la insuficiència de recursos humans i de la precària situació de la xarxa, i, d'altra banda, es mantindran reunions amb els alcaldes i alcaldesses de les principals ciutats del país per advertir-los de les deficiències i mancances específiques de la xarxa elèctrica a la seva zona.

També es compareixerà de manera conjunta davant la Inspecció de Treball per denunciar les diferents pràctiques irregulars de les empreses, en especial el mal ús de les hores extraordinàries, per posar de manifest que cal regular, mitjançant la negociació col·lectiva, les condicions i particularitats del sector, per garantir les condicions de treball i de seguretat, així com la correcta prestació del servei al conjunt de la societat. ■ **Bernat Villarroya**

Manca de compromís amb la indústria per part del Govern de la Generalitat

CCOO de Catalunya denuncia la manca de compromís amb la indústria per part del Govern de la Generalitat presidit per Artur Mas, ja que incompleix els acords en matèria d'indústria subscrits entre el mateix Govern de Catalunya i els agents econòmics i socials, així com l'Acord pel diàleg social permanent.

L'estratègia industrial del Govern vol sintonitzar amb la sensibilitat creixent a Europa per una represa i un impuls de l'activitat industrial, però no conté mesures de política industrial ni assignació de recursos suficients per capgirar una realitat tossuda: la pèrdua de pes de la indústria en l'economia catalana.

Aquesta manca de compromís es manifesta en els pressupostos de la Generalitat del 2015, que no responen a la prioritat pactada en matèria d'impuls a la indústria. Com a exemple podem esmentar la reducció de l'1,2% de la despesa directa de suport a la indústria respecte del 2014, o les caigudes en els programes de suport financer i el d'internacionalització, promoció i foment del comerç. A més, cal afegir l'incompliment del compromís que

Enguany, la Generalitat ha reduït un 1,2% la despesa directa de suport a la indústria respecte del 2014

va agafar el Govern de debatre i acordar el pressupost amb els agents socials i econòmics.

En definitiva, manquen polítiques actives de finançament, de desenvolupament empresarial i de compromís amb els sectors tractors, estratègics en el canvi de model productiu.

Un altre exemple d'aquesta manca de compromís, el trobem en el fet que el Govern hagi decidit les inversions a Catalunya del Pla Juncker al marge dels agents socials i econòmics, fet que suposa un menyspreu al Consell Català de l'Empresa, del qual aquests formen part, com a òrgan de participació i concertació de les polítiques d'impuls a la competitivitat de l'economia catalana. ■

El conflicte d'A. J. Ruz, un exemple de lluita per a la dignitat obrera

El conflicte d'A. J. Ruz ha estat excepcional per la unitat dels vaguistes, la brutalitat empresarial, la ineptitud i la complicitat de l'Administració amb l'empresa i la solidaritat mostrada per molts companys i companyes.

El servei de recollida d'escombraries ha estat uns dels múltiples serveis públics privatitzats que ha comportat uns enormes beneficis en el món empresarial en complicitat amb el món de la política. Enmig dels grans grups han pogut prosperar algunes empreses petites que han basat la seva supervivència en la presentació de pressupostos molt baixos en els concursos públics gràcies a la sobreexplotació de les plantilles i a diverses irregularitats. Entre aquestes empreses trobem A. J. Ruz, SL.

El 2004 la plantilla d'A. J. Ruz va intentar realitzar eleccions sindicals. Després d'una campanya de coaccions i suborns, el delegat que va sortir va ser un dels fills de la família propietària. Al cap de poc, l'empresa havia acomiadat i renovat tota la plantilla tret d'una persona.

Deu anys després, les condicions de la plantilla eren de mig esclavatge, però potser el pitjor era el tracte vexatori que anaven rebent, amb situacions d'assetjament psicològic que convertien l'empresa en un veritable infern per als treballadors i treballadores. En aquesta situació un treballador d'A. J. Ruz es va posar en contacte amb CCOO i 48 hores abans de l'inici del procés electoral va ser acomiadat. Tot i aquest fet, les eleccions es van realitzar i la plantilla va votar de manera majoritària el candidat presentat per CCOO.

Es va convocar una vaga el 17 d'octubre. Es demanava la reincorporació del company acomiadat, la finalització de la vexació a la plantilla i l'obertura d'una mesa de negociació del conveni. Molts vaguistes es van trobar fent serveis mínims de 40 hores setmanals, es van fer noves contractacions durant la vaga i es van utilitzar treballadors d'una altra empresa per fer la feina dels vaguistes.

Davant de totes les trepitjades de l'empresa, els vaguistes van crear un campament que va ser el símbol permanent de la resistència a les coaccions i a les amenaces (inclús de mort), i també el punt de moltes i diverses mostres de solidaritat envers la plantilla. I mentre passaven els dies s'anaven descobrint incompliments de la normativa laboral bàsica, irregularitats mediambientals de tot tipus i indicis de frau a les administracions. Tots aquests fets es van anar denunciant a la Generalitat, a la ITSS, als ajuntaments i als consells comarcals, i fins i tot al Parlament de Catalunya. I, per desgràcia, la resposta va ser, amb honoroses excepcions, nul·la.

Les denúncies interposades van anar donant els seus fruits. La denúncia judicial es va resoldre amb una sentència favorable a la plantilla que condemnava l'empresa a pagar els dies de vaga. Tots aquests fets comencen a erosionar l'empresa. 131 dies després de l'inici de la vaga, l'empresa per fi reconeix que ha de negociar de manera real amb els treballadors i treballadores. S'arriba a l'acord de readmetre el treballador acomiadat durant la vaga, d'obrir una mesa de negociació del conveni i de blindar la plantilla contra qualsevol repressió per part de l'empresa, inclòs l'acomiadament.

Ha estat un gran triomf, del qual caldrà treure moltes lliçons: com lluitar amb empreses pirates, com tractar amb una administració entre neutra i hostil, i fins a quin punt és important el sindicat per a totes les treballadores i els treballadors en la defensa dels seus drets. ■ **Aurora Huerga**

CCOO aconsegueix la recol·locació de 22 treballadors a Eulen Telemarketing

El dia 10 de desembre, l'empresa Eulen Telemarketing va informar el comitè i també 22 treballadors i treballadores afectats de la pèrdua de la campanya de l'oficina comercial d'atenció presencial d'Endesa. Eulen indica que el 31 de desembre donarà de baixa de la Seguretat Social tots els treballadors i treballadores. Accenture, la nova adjudicatària, ha d'assumir-los amb les seves mateixes condicions a partir de l'1 de gener, però s'hi nega. Els treballadors i treballadores es veuen en la situació que ningú els vol admetre, que ningú els vol acomiadar i que no tindran dret a l'atur. Inspecció de Treball va haver d'intervenir entre les tres empreses, i els treballadors i treballadores van fer vaga de 24 hores durant tres dies i l'oficina es va tancar al públic.

El 2 de gener els treballadors i treballadores afectats van entrar a l'oficina preparats per al desallotjament, ja que el seu lloc estava ocupat per altres treballadors i treballadores, però van mantenir la pressió. CCOO va lliurar un escrit al Parlament en el qual se sol·licitava la recol·locació o la subrogació i que Endesa complís amb la seva responsabilitat. Finalment, Eulen va informar els treballadors i treballadores que havien de ser recol·locats al centre d'atenció telefònica amb les seves mateixes condicions actuals i que els abonaria la retribució cotitzant des de l'1 de gener. Aquest és un exemple de la necessitat del sindicalisme de classe que representa CCOO. ■ **Raquel Peña**

Acord marc de condicions laborals per als empleats públics locals catalans

Aquest acord equipara les condicions de treball del funcionariat i del personal laboral, i trenca la dualitat actualment existent entre els dos règims jurídics

A Catalunya hi ha 947 ajuntaments, dels quals 63 són de més de 20.000 habitants. N'existeixen 300, aproximadament, que tenen un acord o un conveni que regula les condicions de treball del personal laboral i del funcionariat. Això vol dir que uns 647 municipis no disposen de regulació pròpia i negociada de les condicions laborals de les seves empleades i empleats públics. Aquesta manca de regulació negociada fa que, en molts municipis, s'apliquin convenis col·lectius sectorials del sector privat al personal laboral que no tenen res a veure amb la realitat i el funcionament de l'Administració local. La negociació de les condicions de treball als ajuntaments petits és difícil de dur a terme, i més quan en molts casos no disposen de representants legals dels treballadors i les treballadores. Per solucionar tot això, des de CCOO fa més de 20 anys que defensem la crea-

ció d'un espai de negociació per a tota l'Administració local de Catalunya, que es concreta en un acord marc de condicions laborals per a les empleades i empleats públics locals catalans (funcionariat i personal laboral), que contribueixi a la millora de les condicions de vida i de treball de totes aquelles persones que no disposen de cap acord o conveni. L'Estatut bàsic de l'empleat públic reconeix a les entitats municipalistes la capacitat de negociació supramunicipal. Els sindicats ja la tenim prèviament reconeguda en l'Estatut dels treballadors i en la Llei orgànica de llibertat sindical.

Per aquest motiu, els sindicats CCOO i UGT i les entitats municipalistes ACM i FMC van constituir la mesa de negociació per als ajuntaments de menys de 20.000 habitants i els consells comarcals. El contingut d'aquest acord permet avançar en l'equiparació de les condicions laborals entre personal laboral i funcionariat d'una mateixa administració, així com en l'homogeneïtzació en el conjunt d'empleades i empleats públics locals de Catalunya: permisos, jornada, drets, conceptes salarials, polítiques d'igualtat, salut laboral, règim disciplinari...

Aquest acord de condicions no suposa una aplicació automàtica i obligatòria als ajuntaments de menys de 20.000 habitants, atès que, en respecte per l'autonomia municipal, s'ha de produir a través d'una adhesió de cada entitat local, prèviament negociada entre l'Administració i les organitzacions sindicals, així com tampoc invalida els convenis col·lectius ja existents en les administracions en l'àmbit d'aplicació d'aquest acord marc.

Un acord per a 45.000 treballadors

Ara, amb la signatura de l'Acord comú de condicions per als empleats públics dels ens locals de Catalunya de menys de 20.000 habitants per al període 2015-2017, s'obre un ventall de possibilitats sindicals important. Aquest acord afecta aproximadament un total de 45.000 empleats i empleades del sector de l'Administració local catalana, tenint en compte tots els ens instrumentals de les corporacions locals i dels consells comarcals. Aquest acord equipara les condicions de treball del funcionariat i del personal laboral, i trenca la dualitat actualment existent entre els dos règims jurídics.

S'aconsegueix l'homogeneïtzació de les condicions de treball de les empleades i empleats públics locals, en l'àmbit d'aplicació d'aquest acord, com ara el còmput de la jornada laboral, els triennis, els permisos i les llicències... S'assoleix un àmbit de negociació col·lectiva de caràcter supramunicipal entre les associacions municipalistes i els sindicats CCOO i UGT que no existia anteriorment. El text de l'acord servirà com a referència per a la resta d'administracions locals, tant pel que fa a l'estructura com al contingut, i s'obre la creació d'un òrgan de mediació i resolució de conflictes de l'acord en l'àmbit de Catalunya que servirà tant per al personal laboral com per al funcionariat.

Un dels avantatges més importants d'aquest acord és la possibilitat d'arribar a tots i cadascun dels ajuntaments existents a Catalunya, qüestió que facilita la negociació col·lectiva tant als sindicats com als equips de governs municipals. Ara toca estendre l'acord i aconseguir el màxim d'adhesions. ■ **Gabriel Tinoco**

Rebuig a les rebaixes de condicions laborals a Carrefour

La decisió de la direcció de Carrefour de modificar, de manera indefinida, la jornada i el salari de la plantilla ha trobat una forta oposició per part dels treballadors i treballadores d'aquests hipermercats.

La proposta empresarial inclou l'aplicació "indefinida" de modificacions, que suposen horaris irregulars, canvis de

torns i torns partits, mobilitat geogràfica i funcional, treball en diumenges i festius, i impossibilitat de conciliar la vida familiar i la personal.

Emparant-se en la reforma laboral, Carrefour rebaixa, encara més, les condicions laborals dels seus empleats i empleades, a pesar de recuperar-se les vendes i d'obtenir beneficis en els da-

rrers anys. Per la Federació de Serveis de CCOO, és una ofensa que consolida la precarietat en el sector, i més quan Carrefour va anunciar recentment 3.000 contractacions indefinides. Per denunciar aquest empitjorament de condicions laborals, el passat mes de gener va haver-hi concentracions de protesta als centres comercials del Prat i Terrassa.

El TSJC declara nul l'acomiadament d'una treballadora per vulneració del dret fonamental de llibertat sindical

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha dictat sentència contra l'empresa Multianau, SL (Cornellà de Llobregat), on es declara nul l'acomiadament d'una treballadora candidata de CCOO a les eleccions sindicals.

Segons la sentència, queda provada l'existència d'indícis fundats de vulneració del dret fonamental de llibertat sindical, ja que l'empresa coneixia les actuacions de CCOO en la preparació del procés electoral en què participava la treballadora acomiadada. La sentència, portada des del Gabinet Tècnic Jurídic de CCOO, exposa que no existeix cap motiu real per fer fora la treballadora amb un acomiadament disciplinari. A més, la sentència també recull la connivència del representant del sindicat UGT en aquesta actuació de l'empresa, que queda provada amb un correu electrònic enviat per aquest delegat al director de Recursos Humans.

La sentència condemna l'empresa a la readmissió immediata de la treballadora amb l'abonament de tots els salaris deixats de percebre. ■

2a Cursa Solidària per la Justícia Social a Terrassa

El 22 de març es va celebrar a Terrassa la 2a Cursa Solidària per la Justícia Social.

Després de l'èxit de participació de la primera edició, enguany l'objectiu era arribar als 10.000 kg d'aliments. Aquesta recollida la rebrà i la gestionarà la Creu Roja.

Aquest any, la defensa de la justícia social també ens ha portat a compartir la cursa amb Prodis (Prodiscapacitats Fundació Privada Terrassenca) en la celebració dels seus 25 anys d'atenció a les persones amb paràlisi cerebral. Aquestes persones, amb la col·laboració d'atletes voluntàries que van empènyer les cadires de rodes i van compartir el mateix recorregut que la resta de participants.

Aquesta cursa és una activitat esportiva i una mostra de solidaritat social i ciutadana, amb la qual exigim drets fonamentals i universals i que volem que ens serveixi per palesar la importància de la cultura del compromís, l'activisme participatiu i la reivindicació de drets. Una cursa que demostra, una vegada més, la importància de sumar. ■

Manifestació a Lleida per exigir la paralització del consorci sanitari

CCOO considera que el model assistencial català ha de ser públic, de qualitat i universal

El 21 de febrer, hi va haver una nova manifestació en contra del Sistema Integral de Salut (SIS) de Lleida, convocada per la Marea Blanca, de la qual CCOO de Lleida forma part. La manifestació va comptar amb la presència d'un nombre important de persones l'objectiu de les quals era demostrar que la majoria d'usuaris i usuàries i de treballadors i treballadores rebutgen el consorci sanitari de Lleida, així com exigir al Govern la seva paralització.

Segons el Sindicat Intercomarcal de Sanitat de CCOO de Lleida hi ha diversos motius per estar en contra d'aquest nou ens. En primer lloc, la clara voluntat de desmantellar l'ICS a Lleida amb l'excusa de la unitat assistencial. CCOO no s'oposa a la unitat assistencial, és més, la veu necessària, però aquesta unitat s'ha de fer integrant a l'ICS altres empreses públiques i no diluint-lo en un consorci.

Sense control parlamentari

La segona raó és que els canvis en aquest nou ens els aprovaran les administracions participants i, per tant, no hi haurà cap control parlamentari, cosa que no succeiria si continués regint la llei que regula l'ICS, que només es pot modificar amb el control del Parlament. I, en tercer lloc, el sindicat no veu clar com gestionaran els recursos i el patrimoni d'aquest nou consorci.

CCOO creu que cal un ampli debat sobre quin ha de ser el model assistencial català; pel sindicat aquest model ha de ser públic, de qualitat i universal.

La lluita de la Marea Blanca i CCOO en contra de la creació d'aquest consorci va començar l'any passat amb diverses mobilitzacions i debats amb experts, oberts a tota la ciutadania, i continua enguany amb una taula rodona, duta a terme el gener, amb aquesta manifestació, a Lleida, i amb diversos actes i mobilitzacions en diferents localitats de la província. ■

Barcelona i el turisme: benefici o problema?

Sectors cada dia més importants de veïns i veïnes de la ciutat de Barcelona consideren de manera creixent el fenomen turístic com un problema de la ciutat, més que no pas com un benefici econòmic i social o com un motiu d'orgull ciutadà. La sensació de saturació a alguns barris fa temps que es dona, i malgrat acords respecte a plans d'usos de barris que preveïen la suspensió temporal de concessió de noves llicències hoteleres aquests o no s'han aprovat amb acords satisfactoris per als veïns i veïnes o no s'han arribat a complir. Aquest estiu va esclatar la queixa ciutadana amb mobilitzacions al carrer, a la Barceloneta, i la crítica al model turístic de la ciutat no ha deixat de créixer en intensitat ni en impacte ciutadà.

El turisme a Barcelona representa, pel cap baix, el 14% del PIB de la ciutat i ocupa aproximadament un 15% de treballadores i treballadors.

Ocupació precària

Des del punt de vista sindical és una font d'ocupació i de generació d'activitat prou important. Lamentablement, la qualitat de l'ocupació ha baixat de manera significativa; la desregulació i la pèrdua d'ocupació estable han afectat tots els

sectors turístics en els últims anys, particularment el sector hotelier. Les darreres actuacions —contestades pel sindicat totes elles— respecte a la liberalització d'horaris i la declaració de zona turística a una bona part de la ciutat han agreujat el problema i han perjudicat encara més la qualitat de la feina i la seva estabilitat, i han comportat també pèrdua de drets pel que fa a la salut laboral, a la seguretat en el treball i a la conciliació de la vida laboral i la familiar.

En el seu moment, l'Ajuntament va aprovar la participació a l'organisme Barcelona Turisme, ens gestor del turisme, constituït fins aleshores per l'Ajuntament, la patronal hotelera, CCOO, la UGT i la FAVB. Des d'aleshores hem tingut oportunitat d'assistir a una sola reunió, de moment com a observadors. En aquesta reunió va ser on l'alcalde Trias, davant les reiterades mobilitzacions veïnals, les protestes ciutadanes i la pressió sindical, va anunciar la constitució d'una comissió de treball amb l'objectiu d'elaborar un document de propostes per assegurar el consens ciutadà, la sostenibilitat i la qualitat del fenomen turístic a Barcelona.

Paral·lelament, la FAVB, amb el suport de CCOO, la UGT, el Consell de la Joventut i

Des d'aquest estiu la crítica del model turístic de la ciutat no ha deixat de créixer

Ecologistes en Acció, va sol·licitar una audiència pública —que és un sistema de participació reconegut a la Carta municipal de Barcelona—, per tractar, des del punt de vista ciutadà, dels barris, dels sectors socials i dels col·lectius veïnals i també econòmics, el fenomen turístic, que, des de molts àmbits, es considera com un problema que satura la ciutat i que l'afecta negativament en la convivència ciutadana, en la sostenibilitat ambiental i en la personalitat col·lectiva.

L'audiència es va celebrar a finals de febrer i va estar organitzada de manera administrativa. L'alcalde no hi era, i no es va observar voluntat política d'atendre les raons veïnals. Així doncs, es va propiciar l'enfrontament entre els veïns que lloguen pisos turístics i els veïns cansats de carrers saturats.

Un debat estèril, potser una oportunitat perduda que no augura un marc proper de solucions a un problema que és real a Barcelona. I sense el consens de la ciutadania seguirà, de ben segur, la conflictivitat. ■

Vicens Tarrats

Greu augment de morts per accidents de trànsit als carrers de Barcelona

Segons les dades d'accidentalitat viària del darrer exercici presentades, l'Ajuntament de Barcelona no pot amagar una trista realitat: durant el 2014 va haver-hi un 40% més de morts que l'any anterior.

En l'informe municipal també s'observa un increment del nombre total d'accidents de trànsit, que s'aproximen als 9.000. La majoria es van produir els dies laborables, amb especial incidència entre les 14 i les 22 hores, coincidint amb els horaris d'anada i de tornada dels centres de treball. Això demostra que la mobilitat obligada és un dels elements clau en les campanyes de reducció d'accidents de trànsit. CCOO considera que encara no s'està treballant prou en aquesta línia, especialment en certes empreses, que "obliden" que són responsables de la prevenció de riscos laborals també a l'entrada i a la sortida de la feina.

Cal prestar especial atenció als accidents de moto i de ciclomotor, en constant creixement. De les 31 víctimes mortals de

Barcelona, 17 conduïen aquests vehicles. La cultura de la moto està molt arrelada a Catalunya. Però, alhora, és perceptible certa permissivitat per part d'ajuntaments com el de Barcelona en relació amb els comportaments incívics d'alguns conductors i conductores.

Formació contra els accidents

Cal canviar aquesta tendència amb el compromís de les administracions i de les persones usuàries de la via pública. En aquest sentit, des de CCOO estem organitzant accions formatives per a treballadors i treballadores, en el marc d'un projecte del Servei Català de Trànsit. L'objectiu és donar pautes de prevenció en els desplaçaments d'anada i de tornada de la feina per generar hàbits més segurs, saludables i sostenibles.

Es pot obtenir més informació sobre aquests cursos gratuïts a l'adreça preinscripcions20@istas.net. ■ **Jose Manuel Jurado**

Forta caiguda de l'ocupació de la població estrangera d'origen extracomunitari

El 2014 s'ha produït una reducció d'empadronats de nacionalitat estrangera

El Centre d'Estudis i Recerca Sindicals (CERES) de CCOO ha elaborat el seu informe anual (2014) sobre la "Situació laboral de la població estrangera a Catalunya".

Segons les dades, el 2014 s'ha produït una reducció de 72.496 empadronats i empadronades estrangers, un 6,3% en termes relatius. Es tracta de la reducció més important produïda fins al moment.

Aquesta reducció de persones empadronades de nacionalitat estrangera es justifica per l'increment de les concessions de nacionalitat durant l'any 2013, que gairebé tripliquen les de l'any anterior. Les raons d'aquest increment d'empadronaments són merament de tipus administratiu. El 2013 s'han aprovat moltes sol·licituds en procés que s'havien aturat entre el 2010 i el 2012. La dada del 2013 és, doncs, el resultat de l'acumulació d'expedients.

Efectes de la crisi

La caiguda d'ocupació causada per la crisi econòmica i la reducció de població estrangera en edat de treballar, tota d'origen extracomunitari, són les principals característiques de la situació dels estrangers i estrangeres en el nostre mercat de treball. La situació laboral de la població estrangera a Catalunya a finals del 2013 continua marcada per la crisi econòmica i per la manca d'oportunitats de treball.

Entre el 2007 i el 2013, la reducció de les oportunitats de treball va provocar que la població ocupada estrangera es reduís un 43,8%, el triple que la població ocupada de nacionalitat espanyola. En el cas de la població extracomunitària, aquesta pèrdua arriba al 51,6%. La població estrangera amb permís de residència presenta reducció, especialment de dones, igual que la seva taxa d'activitat.

D'altra banda, continua reduint-se la irregularitat laboral en el col·lectiu de treballadors i treballadores estrangers, perquè la pèrdua d'ocupació és superior a la reducció de l'afiliació a la Seguretat Social. Després de molts anys d'increment continuat en l'atur, el 2013 es registra una reducció d'aturats i aturades: dintre dels aturats i aturades estrangers es redueix especialment el grup d'extracomunitaris, per bé que els treballadors i treballadores comunitaris en atur s'incrementen, sobretot en el cas dels homes. ■

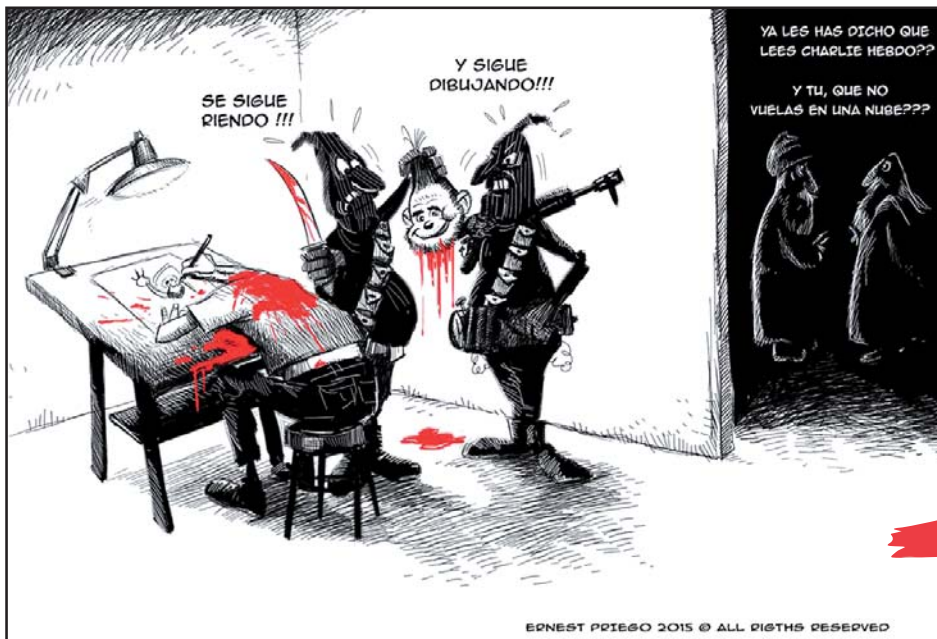
La crisi econòmica dificulta el manteniment o l'accés a la regularitat de les persones estrangeres

Durant el 2014, les oficines del CITE a Catalunya van rebre prop de 14.000 visites, una xifra que representa l'atenció de gairebé 9.500 persones (el 57% són dones), que van fer més de 25.000 consultes. Per procedència, el 13,9% tenen nacionalitat marroquina, seguits del 10,8% de bolivians, encara que el total de persones d'origen llatinoamericà superen el 50%. Actualment, el percentatge de persones ateses en situació irregular és del 40,7% i el 48,9% del total no treballen. De les que treballen, el 54,3% ho fan de manera irregular, especialment dones en el servei domèstic, que representa el 50,9% del total del treball irregular.

Les dades de la memòria posen de manifest les dificultats de les persones estrangeres ateses per mantenir o accedir a la regularitat com a conseqüència de la crisi econòmica, que fa difícil garantir els requisits per acollir-se a l'arrelament social (el 15,7% de les consultes) o per renovar les autoritzacions de residència o de treball (el 14% i 13,9%, respectivament), amb els efectes que això té per al manteniment de la regularitat de les seves famílies. Però també ens mostren l'interès de moltes persones estrangeres o nacionals per cercar una oportunitat laboral a l'estranger.

És per això que des de CCOO de Catalunya se segueix reclamant a la Delegació del Govern central que promogui mesures de flexibilització dels procediments d'accés i de manteniment de la regularitat mentre duri l'actual situació de crisi. ■

Carles Bertran

A qui molesta la llibertat d'expressió

“Yo solo quisiera que me respetasen mi derecho a no respetar nada”. **Jaume Perich**

De jove, sota la dictadura, vaig sentir massa vegades allò que el poble espanyol no estava preparat per a la democràcia. Venim d'una tradició molt rica en la repressió i l'autocensura, i pobre en la pràctica continuada dels drets de ciutadania. Per això crec que el debat que la massacre de *Charlie Hebdo* ha generat al voltant de la llibertat d'expressió i els seus límits ha de tenir en compte el pes dels valors republicans dins de la societat francesa. Estem parlant de segles d'exercici d'aquest dret així com del seu arrelament social. Aquesta és la base que ha permès la subsistència de revistes satíriques de temàtica política com *Le Canard Enchaîné* o la mateixa *Charlie*. D'altra banda, s'ha de tenir en compte que la laïcitat és un altre element definitori de la seva forma d'entendre la democràcia. Un laïcisme que s'expressava en l'opinió de Charb, el director assassinat de la revista, quan plantejava la necessitat de banalitzar l'islamisme com s'havia fet amb el catolicisme. O sigui despullar de la sacralització amb què els diversos fonamentalismes religiosos disfressen les seves tendències totalitàries. La caricatura gràfica és essencialment banalitzant, té la senzillesa de la imatge dibuixada i la força de la deformació física que evidencia imperfeccions i assenyalta déficits ètics. Per tot això, les portades i acudits de *Charlie Hebdo* no se'n riuen, de les diferents religions, sinó dels que volen hegemonitzar-les des de valors reaccionaris, i, sobretot, denuncien la voluntat d'imposar-los, totalment o parcialment, al conjunt de la societat. No hi ha, ni pot haver-hi, res sagrat per a la llibertat d'expressió, perquè la seva essència és la pluralitat, la diferència i la discrepància, la possibilitat d'equivocar-se i, per tant, també de rectificar... I la denúncia d'arbitrarietats, prepotències, abusos, injustícies, desigualtats... Per això ens la volen emmordassar. ■ **Pepe Gálvez**

Crida a la tolerància a Europa

Amb la deguda manca de respecte

Voler interpretar la barbàrie és quelcom condemnat necessàriament al fracàs. Al darrere d'actes de naturalesa tan brutal com la recent execució sumària dels humoristes gràfics de *Charlie Hebdo* no hi ha cap càlcul racional. No hi ha tampoc raons ni valors ni la voluntat de fer justícia, sinó tan sols d'ajusticiar. Cap estratègia de prevenció policial, ja sigui l'anomenada *intel·ligència, el control o la represàlia*, poden encabir o aturar a la llarga la visceralitat, la ràbia cega o la falta malaltissa de sensibilitat. Tan sols l'aposta per l'educació, per la mediació entre persones, per la coherència i per la justícia a l'hora d'abordar els afers propis, però també els reptes que se'ns presenten a escala global, podran cohesionar una societat que ha quedat fragmentada i malferida en el marc de la crisi i d'un procés sagnant de devaluació social. Però no tan sols els brutals atemptats a Londres, París o Copenhaguen són testimonis d'allò que s'ha fet malbé els darrers anys. Ho són també l'aparició de moviments com l'alemany Pegida o l'auge de partits com l'UKIP anglès, el Front Nacional de Marine Le Pen a França o, fins i tot, els que malauradament ens avergonyeixen a casa nostra i que neixen de l'oportunisme, la por i el malestar. Tots ells pretenen arreplegar forces al voltant d'allò que és diferent i que presenten com una amenaça a la pròpia identitat. Això és inacceptable perquè és precisament la diversitat el tret que millor ens caracteritza i el fet que més ens enriqueix en l'àmbit europeu. Fa 500 anys vam decidir posar l'ésser humà com a mesura de totes les coses, i renunciar a tot altre símbol o entitat de naturalesa divina que ens distraigués de la nostra pròpia responsabilitat. Per això, i amb la “deguda” manca de respecte, ara per ara no tenim pensat deixar de riure ni de satiritzar. Tot i que sigui perquè sovint aquesta és la millor manera de promoure la tolerància, el compromís i la solidaritat. ■ **Ricard Bellera**

LA FRASE **Jaume Perich (Barcelona, 1941 - Mataró, 1995), conegut popularment com el Perich, va ser escriptor, dibuixant i humorista.**

“Gràcies a la llibertat d’expressió avui ja és possible dir que un governant és un inútil sense que ens passi res. Al governant, tampoc.”

RECONeixAMENT

Medalla Francesc Macià per a la companya Teresa Fortuny

El passat 2 de desembre, la companya Teresa Fortuny va ser guardonada amb la Medalla al Treball Francesc Macià. Aquest guardó, creat per la Generalitat republicana el 1938, premia els qui han contribuït amb el seu esforç i exemple a mantenir i impulsar d’una manera rellevant l’activitat econòmica al nostre país.

Aquest és el cas de la nostra companya Teresa, que ha dedicat tota la seva vida a lluitar per les llibertats i pels drets laborals dels treballadors i les treballadores.

Activista de CCOO des del 1968, continua participant activament al sindicat tant a la Federació de Pensionistes i Jubilats com a la Secretaria de la Dona i a la Comissió de Moviments Socials de CCOO de Tarragona. ■

GUARDÓ

Convocat el Premi Aurora Gómez

Aquest any, ja hem arribat a la sisena convocatòria del Premi Aurora Gómez, a la lluita feminista en l’àmbit laboral, que la Fundació Cipriano García convoca amb la voluntat de reconèixer persones, col·lectius, entitats o organitzacions que s’han distingit per les seves actuacions en el món laboral i sindical per eradicar o disminuir les discriminacions per raó de gènere que es donen en aquests àmbits i, al mateix temps, atorgar valor al treball de les dones.

El termini de presentació de candidatures finalitza el 20 de maig del 2015. Es poden fer arribar per correu electrònic a fcg@cco.cat o bé a la seu de la Fundació Cipriano García, Via Laietana, 16, 7è, 08003, Barcelona.

Podeu consultar les bases del premi i les candidatures guanyadores de les convocatòries anteriors a:

www.fciprianogarcia.ccoo.cat.

Participeu-hi! ■

SERVEI LINGÜÍSTIC

Edició de dos nous materials

El Servei Lingüístic ha publicat dos nous materials per potenciar i millorar l’ús de la llengua catalana en l’àmbit sindical. El primer és el recull “Majúscules i minúscules”, que engloba les instruccions bàsiques sobre la utilització d’aquesta convenció lingüística. Hi ha una part teòrica en la qual s’expliquen les funcions principals de les majúscules i una llista de paraules, ordenades alfabèticament i escrites en majúscula i/o minúscula segons el cas, pròpies de l’àmbit sindical. La finalitat d’aquest recurs és donar una sèrie de pautes per redactar qualsevol tipus de documentació sindical que garanteixin la qualitat formal i la uniformitat de criteris.

El segon material és un dossier d’eleccions sindicals, en què s’explica què són, de quines fases consta aquest procés, quins són els motius per participar-hi i quin plus ofereix ser representant de CCOO. També hi ha una sèrie de documentació vinculada al procés de les eleccions. D’aquesta manera volem promoure l’ús del català en el món laboral a través de la implicació dels òrgans sindicals.

Si voleu consultar aquests materials:

www.ccoo.cat/sl

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

Gràcies

Als voluntaris, col·laboradors, empleats, clients i accionistes, hem aconseguit:

- Ajudar més de **260.000 nens** que viuen per sota del llindar de la pobresa
- Facilitar més de **95.000 llocs de treball** a persones en dificultats
- Oferir tallers i activitats a més de **700.000 persones grans** a l'any
- Acompanyar més de **65.000 pacients** al final de la vida
- Donar suport a la recerca mèdica amb **90 milions d'euros**
- Rebre anualment més de **4 milions de visitants** als nostres centres culturals, científics i exposicions itinerants
- Atendre les necessitats de la societat amb l'ajuda de **13.000 voluntaris**

Gràcies per ajudar la Fundació Bancària "la Caixa" a construir una societat més justa i amb més oportunitats per a tothom.

Pobresa infantil

Integració laboral

Gent gran

Voluntariat

Malalts terminals

Obra Social "la Caixa"